YALÇINER TEVKİF EDİLDİ

Erbakan

«KIBRIS'DA TÂVİZ VEREN VATAN HÂİNİDİR!»

الکل فی سبیل الحق

Sebîl

herşey hak için

Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● *13 Ocak 1978*
Siyasi, edebi, tarihi, ilmi haftalık gazete ● *2 Safer 1398*
Vilâyet Han Kat: 3 Nu: 204 — 207 Cağaloğlu — İstanbul

SAYI: 107 / BEŞ LİRA / BİR DM.

Otuzbeş başlı hükümetin sağlıyacağı en büyük fayda:

CHP BALONUNUN DELİNMESİ!

Avrupa postası Avrupa postası Avrupa postası

AVRUPA'DA BÜRO AÇTIK

Okuyucularımızın bildiği üzere başyazarımız Kadir Mısıroğlu *Avrupa'ya onbeş günlük bir ziyârette bulunarak hem gurbetzede kardeşleriyle görüşmüş ve hem de SEBİL'imizin oradaki işlerini yeniden nizâma sokmuştur. Kendisi ağır ve yorucu bir çalışma dolayısıyle yurda biraz rahatsız döndüğünden bu haftaki başyazısını yetiştiremediği gibi, seyâhat intibâlarını da kaleme alamamıştır. Bu bakımdan ileride gerekli tafsilâtı vermek üzere şimdilik kısa bir hülâsa ile iktifa edeceğiz.*

1 — Gazetemizin Almanya'daki işleri Frankfurt'ta merkezîleştirilerek bir elden idâresi sağlanmıştır. Almanya'daki kardeşlerimizin her türlü muâmeleleri için bundan böyle bize yâni Türkiye'ye değil, Frankfurt'taki Avrupa büromuza müracaatları gerekmektedir. Para göndermek, abone kaydolmak vesâir hususlarda bütün müracaatlar Frankfurt merkezimizce cevaplandırılacaktır. Bu merkezin başında ötedenberi gazetemizin birçok işlerini fahrî olarak deruhte etmiş bulunan SEYFİ ŞENOĞLU *kardeşimiz bulunmaktadır. Ayrıca her şehirde bir ve yerine göre birkaç mahallî mümessil tâyin edilerek kendisine bağlanmıştır. Hertürlü muhâberât için Avrupa Büromuzun adresini bildiriyoruz.*

SEBİL AVRUPA BÜROSU
SEYFİ ŞENOĞLU
Liebig weg 5
6236 ESCHBORN/TS.
Tel: 0 61 96/ 4 54 47

2 — Sebil'in Almanya abonesi başlangıçta 60 DM. tı. Sonradan Markın değerinin yükselmesi sebebiyle bunu 50 DM'ye indirmiştik. Bu defa son kâğıt zamları yüzünden tekrar 60 DM'ye çıkarmış bulunuyoruz. Bu sebepledir ki, mümessillerimizin ellerindeki abone makbuzlarını yeni makbuzlarla en kısa zamanda değiştireceğiz. Gazetemizin perâkende satış fiatının bir mark olduğu ve yılda elliiki hafta bulunduğu nazarı dikkate alınırsa, aradaki sekiz markllık ziyâdeyi ayda bir, Almanya abonelerimize mahsus bir ilâve ile karşılayacağız. Bu bakımdan kardeşlerimizin bize lüzumlu dökümanlar göndermek sûretiyle yardımcı olmalarını ricâ ederiz.

3 — Avrupadaki abonelerimiz için evvelce Hasan Damar *adına ihdas edilmiş bulunan* 37 938 *numaralı posta çeki* iptal *edilmiştir. Yeniden Frankfurt Sebil Avrupa Bürosu Başkanı* Seyfi Şenoğlu *adına açılan Posta Çekinin numarası henüz belli olmadığından bunu ancak gelecek hafta ilân edebileceğiz. Bu yeni Posta Çekiyle abone bedellerinin ödenmesini sağlamak üzere Avrupa abonelerimiz gazeteleri içine matbu havâle kağıdı koyacağız. Çek hesâbına Almanya'da açılması Hollanda ve Belçika gibi Almanya dışındaki ülkelerde bulunan abonelerimiz için bir güçlük doğuruyorsa da abonelerimizin çoğu Almanya'da olduğundan bu yolu tutmak mecbûriyetinde kaldık. Ancak Almanya dışındaki ülkelerden de, o ülkelerin havâle kâğıtlarını kullanmak şartıyla bu numaraya havale çıkarmak mümkündür. Bu hukendilerinin takip eylemelerini ricâ ederiz.*

4 — Avrupanın muhtelif memleketlerinde bulunup da SEBİL'e abone kaydetmek isteyen kardeşlerimizin doğrudan doğruya Frankfurt büromuza müracaatla mutabakat hasıl edip makbuz istemelerini, kaydettikleri aboneleri devre sonlarında da kendilerini takip eylemeleri ricâ ederiz.

Yakın bir gelecekte günlük bir gazete tesis etmeyi düşündüğümüzden bunun için gerekli imkâna kavuşmak üzere Almanya'dan baskı makinaları getirtmek istiyoruz. Bundan dolayı Avrupa'daki abone sayımızı yükseltmek büyük bir ehemmiyet taşımaktadır. Sırf dâvâmıza gönül vermiş kardeşlerimizin yardım ve alâkaları ile gerçekleşebilecek olan bu husus için, daha fazla gayret sarfedilmesini ricâ etmekteyiz. Kardeşlerimiz dilerlerse başkalarının da abone olmasını sağlamaktan başka, Türkiye'deki yakınlarını veya çeşitli gençlik teşekküllerini bizzat abone kaydedebilirler. Bu takdirde Avrupa abonesi için ödediklerinin yarısını ödeyeceklerdir.

5 — Hollanda, Belçika ve Avusturya gibi Almanya dışındaki ülkelerde oturanlar bulundukları yerin parasını marka kıyâsen abone bedellerini kendileri hesâb edebilirler.

İleride daha geniş bir tafsilat ile beraber olmak ümidiyle hepinizi Allah'ın «hâfız» ism-i şerifine emânet eder, selâm ve sevgiler sunarız.

Sebil

TEŞEKKÜR

Avrupa'daki onbeş yirmi günlük seyâhatim esnasında bana kelimelerle ifâdesi imkânsız bir alâka ve teveccüh göstererek tuğyan hâlindeki heyecanlarıyla davâma âid ümid, azim ve kararımı takviye eden, telkinlerime muhatap olmak üzere toplantılar tertip ederek üzerimdeki ilâhî nimetin şükür borcumu fiilen ödememe yardımcı olan gurbetzede işçi ve talebe kardeşlerimle, birer iman ocağı hâlinde faaliyet gösteren Millî Görüş Teşkilâtlarına candan teşekkürlerimi arzeder, Cenab-ı Hakk'tan hepsine büyük ve şerefli hizmetler nasib etmesini niyâz eylerim. *KADİR MISIROĞLU*

TEŞEKKÜR

Gazetemizin neşriyata başladığı günedenberi onun Avrupa mümessilliğini yapan,

HASAN DAMAR

Avrupa Millî Görüş Teşkilâtları Umûmî Reis Vekili seçilmesi dolayısıyla artan işleri yüzünden, diğer mümessilimiz, aziz kardeşimiz

RÜŞTÜ BANAZ

ise, mektebini bitirmek üzere faaliyetini derslerine tahsis etmiş bulunduğundan SEBİL'imizin Avrupa çapındaki mümessilliğinden ayrılarak Braunschweig ve havâlisine münhasır hizmetlere hasr-ı nefs etmek kararına varmışlardır. SEBİL'e mahallî olarak da olsa yine hizmete devam edecek olan bu kardeşlerimize bugüne kadar gösterdikleri üstün gayret ve fedâkarlıklarından dolayı sonsuz teşekkürlerimizi sunarız. Fahrî olarak îfâ ettikleri bu hizmetlerin mukabilinde Cenab-ı Hakkın kendilerini ölümsüz cennet nimetleriyle taltif eylemesini temennî ve niyâz ederiz.

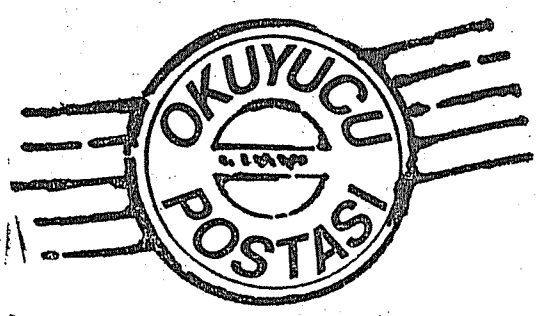

● **Mehmed Yitgin/Batı Almanya:** Bayram namazı için SEBİL tatminkâr bir neşriyat yaptı sanırız. En son olarak Alman rasathânesinden alınmış olan vesaik de bizim tesbitlmizin doğru olduğunu göstermiştir. İnsaflı hiçbir kimsenin itiraz edemeyeceği bir sûrette mes'ele vuzuha kavuşmuştur. Selâmlar.

● **Ahmed DUTOĞLU/TOKAT :** Suûdî Arabistan'da okumak için Ankara'daki Suudî Arabistan Sefaretine yazılı olarak baş vurmanız gerekir. Türkiye'ye on kişilik bir kontenjan tanınmıştır. Dolmadıysa bu sene gidebilirsiniz. Aksi halde sıraya dâhil olursunuz. Kararınız isâbetlidir. Selâm ve muvaffakiyetler.

● **Mehmed MAKARNA/BALIKESİR:** Başyazarımız Kadir Mısıroğlu dâvet tarihinizde Almanya'da olacağından Balıkesir'e gelmesine imkân olmadığını bildirir, selâm ve muvaffakiyet temennilerimizi iblâğ eyleriz.

● **Ahmed Küçük/Şiran:** Yukarıda Mehmed Yitgin'e verilen cevabı okuyunuz. Sizin için de aynı tekrarından kaçınıyoruz. Selâmlar.

● **Hasan Bozkurt/Batı Almanya:** Gazetemizin Almanya abonelerine âid fikir ve düşüncelerinize teşekkür ederiz. Bu iş inşallah en kısa zamanda düzgün bir şekle getirilecektir. Trabzon Kayıkçılar Kâhyası Yahya Kaptan'ın mahallî kumandan tarafından vurdurulduğu husûsundaki malûmata teşekkür ederiz. Bizim hâdisenin aydınlatılamayışını söyleyişimiz, resmî tahkikat çerçevesi içindedir. Yoksa bu cinâyetin Ankara'ya kadar uzanan bir tertibin mahsûlü olduğu malûmumuzdur. Selâm ve sevgiler.

● **Mehmed Aktaş/İstanbul:** Teklifiniz için ocak ayı ortalarına doğru idârehânemize uğrayıp Başyazarımızla görüşmenizi ricâ ederiz. Selâmlar

başyazı

Memleketin yüksek menfaati ve eksantriklik!

Süleyman bey, «*siyasi tarihimizin en büyük entrikası*» diye suçlaya-dursun belki bizzat tertipçileri arasında kendisinin de bulunduğu beynelmilel dalavere kumpanyalarının çeşitli manevraları sonunda, -*bütün kapitalist ve komünistlerin ağız birliği ederek, Türkiye'de, mukaddes İslâm şeriatine dayalı yeni bir devlet nizamı kurmakla suçladıkları*- Millî Selâmet Hareketi iktidar mevkiinden uzaklaştırılmıştır. Bundan, bu memleketin idaresini elinde bulunduran, devlet kadrolarını bu İslâmcı harekete karşı fevkalâde bir dikkatle, titizlikle korumaya çalışan bütün merciler ve makamlar memnundur. Hattâ reisicumhur cenapları o kadar memnundurlar ki, hükûmet olacakların, kırkambar şileplerinin *konişmentolarını* hatırlatan 4 Ocak 1978 günlü ortak deklarasyonunu «*imzalamıyacak olan herkesi eksantrik (bir harekette beraberliğin ve makul düşüncenin dışında, tuhaf) kimseler*» olarak isimlendirmiştir.

Şu memlekette, *böyle bir deklarasyona imza atmıyacak kimseyi düşünemediğini*» ileri sürenler, bir de gerçek tabloyla karşılaşsalar, «*memleketin hep eksantrik insanlarla dolu olduğunu, ancak resmî ideolojinin bağlılarının anti - eksantrik kimseler halinde meydanda bir avuç olarak kaldıklarını*» hayretle göreceklerdir.

Geçelim...

Yeni Hükûmet gerçekten de son süratle kuruldu ve «*İslâmcı*» olduğu iddiasıyla itham edilen bir Hareketin dahil bulunduğu hükûmet hem de dikkat çekici bir tesadüfle (!) Noel Yortusuna denk getirilen bir operasyonla düşürüldükten sonra, frenklerin 1978 nci yılının ilk günlerinde derhal Amerikan Başkanı Carter'dan AET'ye, NATO'ya, Birleşmiş Milletler'e, İMF'den, sosyo-komünist âleme varıncaya kadar bütün İslâm-dışı dünya görüşleri ve güçleri tarafından tasviple, alkışla, sempatiyle karşılanan ve eksantrik olmayan bir hükûmet teşekkül ettirildi. İçişleri Bakanlığına da komünistler tarafından «*faşist paşaların baskı dönemi*» diye isimlendirilen 12 *Mart dönemının* «ali kıran-başkesen» generallerinden İrfan Özaydınlı getirildi. Hava Kuvvetleri Komutanlığına getirilmesini önleyen güçlerle bu kişinin şimdi Millî Güvenlik Kurulu toplantılarında bir araya gelip memleketi gül gibi idare edeceklerinden şüpheye düşen herkes de *eksantrik* sayılmalıdır, herhalde..

Evet, yeni bir hükûmet işbaşında.. Son yılların en kârlı siyaset ticaretinin bu hükûmet bünyesinde gerçekleştiğini söyleyebiliriz. Meclis'te iki milletvekiliyle temsil olunan partiye, birisi başbakan yardımcılığı olmak üzere iki bakanlık, bir milletvekiliyle temsil olunan partiye bir başbakan yardımcılığı, AP'den ayrılıp müstakil hale gelen her milletvekiline bir bakanlık!... «*İşte bu, demokrasiye aykırıdır; asıl bu, yamalı bohça hükûmetidir!*» diye itiraz edenlere hemen duyuralım ki, bu hükûmet demokrasiye de, şefokrasiye de, resmî ideolojiye de, pek münasiptir, pek uygundur; hiç itiraz etmeyiniz... Demokrasi budur, işte!.. Millete, bu durum karşısında demokrasi dersi vermeye kalkışacağımıza, demokrasinin gerçekte bundan başka bir şey olmadığını anlatmaya çalışalım. Demokrasi, *makyavelizmdir;* bir hedef ve gaye ye varmak için, *her çare ve tedbiri* mübah sayan bir sistemdir. Siz bakmayınız, Bülent beyin 1974 Eylûlünde CHP MSP hükûmetini bozmak kararını açıkladığı toplantıda sarfettiği «*benim için hükûmet etmekte gaye kadar vasıtalar da önemlidir*» şeklindeki ve allandırılıp - pullandırılıp manşetlere çekilen sözlerine... İşte bugün demokrasi anlayışını, hükûmet etmek anlayışını yeni şartlara göre yeniden ve asla demokrasiye aykırı olmayan bir şekilde ortaya koymuş bulunmaktadır. Önceki hükûmeti üç başlı hilkat garibesı olarak niteliyen Bülent bey şimdi 35 koltuklu, 10—15 başlı bir hilkat garibesi halinde Koltuk Cephesi teşkil etmiştir. İddiasına göre, Meclis'ten itimad reyi alır da; Reisicumhurun ifadesiyle, kendisine karşı çıkan *eksantrikleri* muhalefette bırakabilirse, anarşiyi durduracaktır, devletin parsellenmesine engel olacaktır. Bunlar eğer gerçekleştirilir, anarşi önlenebilirse, «*yangını söndürecek en iyi çare, bizzat yangının kendisidir!*» şeklindeki -*Şekspir'e âid*- bir özlü söz gereğince anarşi mihraklarının kendi kontrolünde olduğu zımnen itiraf edilmiş olacaktır. Memlekette yıllardır akıtılan kanların sırf siyasi iktidarı ele geçirmek için kendileri tarafından körüklendiği, kendileri iktidara gelince yandaşlarına çarpışmaları bıraktırdıkları gibi bir mâna da ortaya kendiliğinden çıkacaktır. Keza, daha meclisten itimad reyi almadan bu hükûmetin hem de Genel Müdürler seviyesinde süratli bir tasfiye hareketine girişmesi de göstermektedir ki; mes'ele, *devletin parsellenmesine karşı çıkmak* değil, devleti kendi ipoteği altına almak, mâzide olduğu gibi kendi kadrosunun ambargosu altında bulundurmaya çalışmaktır. Yani, resmî ideolojinin elli beş yıllık tatbikatının sahibi olan CHP tarafından devlet ele geçirilirken *siyasî dehâ oluyor;* başkaları yaparken, haksız işgal ve *devletin parsellenmesi!*...

Ve, *Hükûmet* denilen heyette de tam *otuzbeş baş* kişinin oturmaları için kendilerine yeni temin edilen maroken koltuklardan memlekete *Bakan* olarak bakışları!... Tabiatiyle bütün bunlar memleketin yüksek menfaatleri uğruna katlanılan sıkıntılar!... Şu müstakiller de zaten bizzat öyle söylemiyorlar mı:

— *Biizzz, memleketin yüksek menfaati içinnnnn, Bakan olmayı kabul etmiyelim ki,* bize *Bakan* olarak iyi baksınlar; ya bir de kötü bakarlarsa!... Meselâ, «*sizi, eksantrik kişiler siziiii!..*» diye üzerimize hamle yaparlarsa, neylerüz?

İmdi... Bundan sonrası n'olacak?

Şunu hemen söyleyelim ki, Batı'lılar enâyi değil... Bu kadar arzu, iştiyak ve tertiplerden sonra işbaşına gelmesinde müessir oldukları bir kimseyi kendi kuklaları gibi *oynatmayacaklardır* elbette... Çünkü böyle bir durum, o şahsın üzerinde ona muhâlif olanlar tarafından ileri sürülen iddiaların doğrulanması olacaktır ki bu, kapitalist emperyalizminin de, komünist emperyalizminin de işine gelmez. Amerika'nın kapitalizmin iflâs ettiği bazı ülkelerde komünist ihtilalini bizzat kendi adamlarına yaptırmak şeklindeki taktiklerinin de mevcud olduğu dikkate alınacak olursa, Ecevit'in kısa vâdeli ve âcil çözüm bekleyen meseleler karşısında muvaffak olması için kapitalist dünya da, komünist dünya da elinden geleni yapacaktır ve bütün bunlar yapılırken de, halkın bu dış güçlere karşı bir *aşağılık kopleksine* düşmemesine dikkat edilerek, halk kitlelerinin amme efkârını oluşturan vasıtalar yoluyla onun gururunun makyajlı haber ve gelişmelerle okşanması hedef alınacaktır. Ama uzun vâdede de Türkiye daha derin bir kaosun içine sürüklenmiş olacaktır. Şu misal ki, 1950'lerden sonra kapitalist dünyaya tam açılmayı tezgâhlıyanlar onun sonunun bir iflâsla düğümleneceğini, Türkiye'nin bir komünizm handikapıyla karşılaşacağını biliyorlardı, -*çünkü bu, kaçınılmazdı*- ama, Türkiye'dekilerin çoğu piyonluktan öte bu meselelere eğilemediklerinden bu durumu anlıyamamışlardı. Halbuki Amerika taa o zamanlardan komünizm fideliği olarak ve güya komünizme karşı bir kale olmasını istediği iddialarıyla *Orta-Doğu Teknik Üniversitesini* kurup, Türkiye'ye hediye ediyordu.

Bu tip uzun vâdeli hesaplarda, dünya görüşü olmayanların yenilip-yutulması işten bile değildir. Dikkat edilmeli ki, 1941'lerde, Türkiye'de devlet, ciddî bir şekilde tayyare yapmaya başlayınca, Amerika Türkiye'yi hibe ve sâir yardım isimleri altında yolundan çevirerek, ilk anda elbette ki devlete çok pahalıya mal olan o tayyarelerin yapımını önlemişti. Halbuki o yol kesilmemiş olsaydı, belki bugün dünyada ağır sanâyiini geliştirmiş sayılı ülkelerden birisi olacaktı, Türkiye...

Türkiye şimdi de aynı kıskacın içindedir. Görünüşte ve kısa devrede bazı rahatlatıcı yollar açılarak, belki halk yığınlarına «*ohhh, dünya varmış!*» dedirtti_rerek, millet daha büyük bir uçurumun kenarına getirilecektir. Ve şu hususu da gözden kaçırmamak gerekir ki, Korkut

(Devamı 14. Sayfada)

S. Muradbeyli

Başyazarımız KADİR MISIROĞLU, Almanya seyâhatinden rahatsız olarak döndüğü için Başyazısını yetiştirememiştir. Bu bakımdan «İslâmcılık ve İslâmcı Gençlik Üzerine Düşünceler» isimli seri başyazılarına önümüzdeki hafta devam edecektir.

DÜNDEN YARINA

M. ERTUĞRUL DÜZDAĞ

Yüceyi alçaltmak Temizi kirletmek Azîzi zelil etmek

«— Yahudiler umûmiyetle zeki oldukları halde, neden bu derece korkaktırlar?»

«— Korkak mı? Herhalde vücut cesâretinden, maddî, hayvânî cesâretten bahsediyorsunuz. Fikir cesâretine gelince, Yahudiler yalnız cesur olmakla kalmazlar, pervâsızdırlar. Yahudiler hiçbir vakit, zannedersem Dâvut zamanında bile, barbarların anladığı mânâda kahraman olmuş değillerdir. Fakat bütün milletler arasında ilk defa insanın hakiki kıymetinin, benzerlerini öldürmekten ziyade zekâsını kullanmakta olduğunu anlamışlardır. Sonra dünyaya dağılışlarından beri, Yahudiler dâima devletsiz, hükûmetsiz, ordusuz olarak kendilerinden nefret eden bir kalabalık içinde yaşamışlardır. Nasıl olur da onlarla Haçlıların kahramanlıklarının inkişâf etmesini istersiniz? En sonuncusuna kadar imhâ edilmemek için, onlar da, müdâfaa vâsıtaları icâda mecbur kaldılar. İki tane buldular: Para ve zekâ...

YAHUDİLER VE PARA

«— Yahudiler parayı sevmezler. Edebiyatlarının dörtte üçü, peygamberlerden beri, fakirlerin tebciline tahsis edilmiştir. Fakat insanlara karşı korunmak için, onları ya demirle imhâ etmek, yahut para ile satın almak lâzımdır. Yahudiler madde olan altın ile kendilerini müdâfaa ediyorlar. Florinler onların mızrakları, dukalar kılıçları, sterlingler tüfekleri, dolarlar mitralyözleri oldu.. Bu silâhlar her zaman tam tesirli değillerdi. Ama asırdan asra, medeniyetin aldığı kıvrıma göre, gittikçe kudretlerini artırdılar. Nefsinir meşrû müdâfaası için kapitalist olan Yahudi, Avrupanın mânevî ve mistik inkırâzı neticesi, dehâ ve irâdesi ile dünyanın hâkimlerinden biri oldu.. Onu evvelâ zengin olmaya mecbur ettiler, sonra servetin her şeyden üstün olduğuna îlân ettiler. Öyle ki düşmanlarının isteği yüzünden, mukaddes kitabın fakiri, gettolar münzevîsi, fakirleri ve zenginler üzerinde hüküm sürer oldu çıktı.

YAHUDİ ZEKÂSI

«— Yahudilerin önceleri kendilerini korumak için kullandıkları vasıtalar, zamanla intikam silâhları hâline gelmişti. Bilhassa zekâ ile ki, bence altından daha kuvvetlidir... Ayaklar altında çiğnenen, suratına tükürülen Yahudi, düşmanlarından intikam almak için ne yapabilirdi? Goyimlerin ideallerini alçaltmak, kıymetten düşürmek, içyüzünü meydana vurmak ve Hristiyanlığın ayakta durabilmek iddiasıyla dayandığı kıymetleri mahvetmek!.. Hakikaten iyi dikkat ederseniz, Yahudi zekâsı bir asırdan beri, düşünce binanızın dayandığı sütunları, en aziz itikatlarınızı baltalamak ve kirletmekten başka birşey yapmamıştır.

YAHUDİ FİKİR ADAMLARI NE YAPTI

«— Yahudiler serbestçe yazmak imkânını elde ettikleri andan itibaren sizin fikir yapınız yıkılmak tehlikesindedir.

Heine

«Alman romantizmi, idealizmi yaratarak Katolikliği ihyâ etmişti. Heine adında Düsseldorflu bir küçük Yahudi çıktı, kurnaz ve neşeli cerbezesini romantikler, idealistler ve Katoliklerle alay etmek yolunda kullandı.

Marx

«İnsanlar, politika, ahlâk, din ve sanatın, yüksek fikir tezâhürleri olduğuna, kese ve mide ile bir ilgisi olmağına daima inandılar. Treversli ve Marx adında bir Yahudi çıktı, bütün bu çok yüksek ideallerin, aşağı ekonominin fışkı ve gübresi içinde yetiştiğini isbat etti.

Lombrosso

«Herkes dâhî bir insan dâhî mahlûk, câniyi de bir canavar zanneder. Lombrosso adında Veronalı bir Yahudi gelip, dehâ sâhibinin sar'alı bir yarı deli cânilerin ise ecdâdımızdan intikal eden kalıntılar tesirinde mahlûklar olduğunu gün gibi açık ortaya koydu.

Max Nordau

«Ondokuzuncu asır sonunda, Tolstoy, İbsen, Nietzshe, Verlaine Avrupası, beşeriyetin en büyük devrelerinden biri olmakla övünüyordu. Budapeşteli bir Yahudi olan Max Nordau ortaya çıktı, meşhur şâirlerimizin birer müteredddî ve medeniyetimizin yalan üstüne kurulmuş olduğunu, çocuk oyuncağı nevinden gösteriverdi.

Freud

«Hepimiz kendimizin ahlâk sahibi, tabii bir insan olduğumuza inanmışızdır. Freiberg'den bir Yahudi, Sigmund Freud göründü. En ahlâklı, en kibar asilzâdenin içinde bir katil, bir cinsî sapık gizlendiğini keşfetti.

Weiningh

«Büyük hükümdarların saraylarındaki aşk maceralarından ve plâtonik saz şâirlerinden beri kadını bir mâbûde ve mükemmelin örneği olarak saymayı âdet edinmişiz. Viyanalı bir Yahudi, Weiningh çıktı. İlim ve mantık bakımından kadının, iğrenç ve tiksindirici bir mahlûk, bir pislik ve alçaklık çukuru olduğunu isbat etti.

Bergson

«Aydınlar, filosoflar ve başkaları, araştırılması insan için en büyük şeref olan hakikate erişmek için zekânın tek çâre olduğunu dâima ileri sürmüşlerdi. Paris'ten Bergson isimli bir Yahudi ortaya atıldı İnce ve dâhice tahlilleri ile zekânın her şeyden önce geldiği nazariyesini devirdi. Binlerce yıllık Plâtonizm kalesini yıktı ve konseptif düşüncenin realiteyi kavramak imkânına sahip olmadığı neticesine vardı.

Reinach

«Bütün dünya, dinlerin, Allah ile insanın sahip olduğu en yüksek meziyetler arasında yüksek bir işbirliği neticesi meydana geldiğini kabul eder. Saint—German—en—Laye'li bir Yahudi, Salomon Reinach dinlerin sadece vahşi tabulardan kalmış, muhtelif ideolojik maksatlarla kurulmuş bir yasaklar sisteminden meydana gelmiş olduğunu gösteriverdi.

Einstein

«Birbirinden ayrı ve değişmez telâkki edilen zaman ve mekân esaslarına dayanan, muntazam, sağlam bir kâinatta rahat rahat yaşıyoruz zannedilirken, Ulm'de doğmuş bir Yahudi, Einstein zaman ile mekânın ayni şey olduğunu, tam olarak ne zamanın ne de mekânın bulunmadığını, her şeyin dâimî bir görelik (izâfiyet) üzerine kurulduğunu, modern ilmin iftihar ettiği eski fizik binasının yıkıldığını tesbit etti.

Meyerson

«İlmî rasyonalizm, düşünceyi ele aldığına ve realitenin anahtarını verdiğine emindi.. Lublinli bir Yahudi Meyerson geldi, bu hayali de yok etti. Rasyonel kaideler hiçbir vakit realiteye tamamen intibak etmezler. «Muhâkeme eden fikir»in zafer iddialarına meydan okuyan, âsi ve azaltılması imkânsız bir tortu vardır.

Siyaset âleminde

«Daha da devam edilebilir. Politikadan bahsetmiyorum. Diktatör Bismark'ın rakibi Yahudi Lasalle idi. Yahudi Disraeli, Gladeston'a galip gelmişti, Kavur'un sağ kolu Yahudi Arton ve Clemenceau'nunki Yahudi Mandel, Lenin'in ise Yahudi Troçki idi.

YAHUDİNİN GÂYESİ

«Dikkat ederseniz ileriye ikinci derecede veya meçhul isimler sürme-

BİZ BİZE

Karşı tarafı tanımak

«Düşmanı demiyorum. Bu sıfatı, halk kullanabilir ve kullanmalıdır da. Ama devletin ve bütün İslâm ümmetinin siyâsetinden mes'ul olan milletin okumuşları, böyle sert ve «kendi kendini tatmin edici» sözleri bırakmalıdırlar. Münevverin, devlet ve siyaset adamının sevmeye veya kızmaya vakti ve hakkı olamaz. Karşı tarafa kızan fikir ve devlet adamı, yaralıyı bırakıp suçluyu tokatlayan bir doktora, arkadaşını vuran karşı siperdeki düşmana bıçağını sıyırıp saldıran deliye benzer. Sövüp saymakla, atıp tutmakla düşman yenilmez. Bugün artık topla tüfekle de yenilmiyor. Siyasette karşı tarafı seven, ona güvenip teslim olan ise zavallı bir kurbanlıktan başka birşey değildir. Milleti de onun aptallığına yanar.

Bugün savaşan, bilgi, fikir, plân, para ve hilelerdir. Bütün bunlara ve daha fazlasına sahip olan bir kadronuz yok ise, pısıp oturmak, tasmayı kabullenmek zaruri olur.

Esasen karşımızdakiler devamlı dost veya düşman olmazlar. Sırayla her hâle girebilirler. Buna göre tanımalı, hazırlık ve plânlar yapılmalıdır. Esneklik ve her şeyden haberli cevval bir zekâ bu için başıdır. Dışı tasssutta, rahat hâli yoktur; rehâvet haramdır, teslimiyet ölümdür.

Müslüman halkımız pek saf gönüllüdür. Azıcık yardımını gördüğü yabancı bir hükûmetin milletini hemen kendine dost sayıverir. Sonra ufacık bir aksilik, haydı bu sefer de düşman... Halk böyledir, çünkü tarih bilmez, dünya siyasetinde dönen dolapları bilmez ve yardım eden devletin belki asırlardır plânladığı ve yürüdüğü hedefini de bilmez. Ama ne talihsizlik ki aydınlarımız da halk gibidir, çünkü onlar da ayni şeyleri bilmezler. Yetişme ve hayat tarzları icabı, bilemezler... Bilebilecek kabiliyette olsalar da bilemezler, çünkü karşı taraf — dost veya düşman — zaaflarını çok iyi bildiği bu zümreyi aldatmayı kolayca başarır.

Halkın bu saf hâli iyi bir idareci zümrenin elinde fevkalâde bir kuvvet, idarecilerin o hâli ise sebeb-i zillet ve felâkettir.

Yahudi nedir, ne düşünür, nasıl yaşar, neye inanır, gâyesi nedir, kuvveti ve zaafı nedir, tarihine olan bağı ve oradan aldığı ilhamla kendine bir yol çizdiği doğru mudur, bu yol nedir, üzerinde biz var mıyız, kimler var, siyasî ve iktisâdî sahalarda çatışacak mıyız, buna nasıl hazırlanmalıyız, içimizdeki adamları kimlerdir, kendisiyle dost olmaya şer'an ve aklen izin var mıdır...

«İğneli Fıçı» masallarını veya «Protokoller» efsanesini bırakıp bu sorulara kendimizi hazırlamalıyız. Hâlen İğneli fıçıda iken, masala lüzum var mı? Görünen köy kılavuz istemez. Olan olmuş, bıçak kemiğe dayanmıştır.

Ayni soruları, şu anda devletimizin dışında bulunan ve ayrı bir devlet hâlinde olan bütün «karşı taraf»lar için sormaya ve cevaplandırmaya mecburuz. Bu karşı tarafın müslim veya gayri müslim olması — hükûmetler bakımından— bir şeyi değiştirmez. Her tarafımız, bu sıfatları daima değişebilecek olan dostlar, düşmanlar, yarı dostlar ve yarı düşmanlar ile çevrilidir.

Bugün insanlara —müslüman kardeş de olsalar-halkı kuvvetten başka bir «münasip» usulle kabul ettirmenin imkânı kalmamıştır.

MEB

dim. Bugünün aydın Avrupasının büyük bir kısmı, bahsettiğim bu isimlerin tesiri, daha doğrusu büyüsü altındadır. Muhtelif milletler arasında doğmuş muhtelif araştırmalara girişmiş olan bu Yahudilerin hepsi, Alman veya Fransız, İtalyan veya Polonyalı, şair veya matematikçi, filosof veya antropolojist, müşterek bir vasıf taşırlar, müşterek bir gâyeleri vardır. O da.

«Kabul edilmiş hakikatlerden şüphe ettirmek, yüksekte olanı alçaltmak, temiz görüneni kirletmek, sağlam görüneni sarsmak, hürmet edileni ayaklar altına almaktır.

YAHUDİNİN İNTİKAMI

«Asırlardan beri imbikten süzdüğümüz bu zehirlerin yıprandırıcı, parçalayıcı tesirleri, Grek, Lâtin ve Hristiyan âleminden Yahudilerin büyük intikamıdır.

«Grekler bizi gülünç bir hâle soktular, Romalılar parçalayıp dağıttılar, Hristiyanlar bize işkence edip yağma ettiler. Fakat biz, kuvvetle intikam alabilmek için çok zayıf olduğumuzdan, Eflâtun'un Atinası, imparatorların ve papazların Romasından doğan medeniyetin dayandığı temelleri çürütecek bir taarruza geçtik.

«Şimdi intikamımız tam kıvamındadır. Kapitalist olarak ekonominin hemen hemen her şey olduğu bir zamanda piyasalara hâkimiz. Mütefekkir olarak tefekkür piyasasına hâkimiz, mukaddes veya değil, eski itikadları, peygamberlerin getirdikleri dinleri ve lâik imanları kemiriyoruz.

«Yahudi kendi nefsinde en korkunç iki ucu birleştiriyor: **Madde sahasında despot, fikir sahasında anarşistir.** Ekonomik cihetten hizmetçimiz, fikir cihetinden kurbanımızsınız. Yahudi sizleri, en kudretli, yegâne ayakta duran putun, **paranın önünde diz çökmeye mecbur etmiştir.**

«Bâbil esâretinden, Bi'rassebi mağlubiyetine ve oradan Fransız büyük ihtilâline kadar gettolarda devam eden mezelletimizi nihayet adamakıllı ödettik.»

●

Bir Yahudiye sorulan: «Neden bu kadar korkaksınız?» sualinin cevabı işte budur.

Yukarıdaki satırlar İtalyan fikir adamı ve yazarı Giovanni Papini (1881—1956) 'nin «Gog» adlı eserinden alınmıştır. Yazar, araştırıcı ve kurcalayıcı bir adamdır. Zamanın, alışıldığı için tabii zannedilen yanlışlarını, bozukluklarını, insanların basitlik ve gerilikleri ni, garip düşüncelerini ve hırslarını, tabiatı ve insanın aczini, zamanın büyük tanınan adamlarının iç yüzlerini araştırmaktadır. Gog, bu araştırma ve fikir denemelerinde yazarın konuşturduğu muhayyel kahramanıdır. Yukarıya aldığımız yazıda da Yahudi Ben Rubi'ye ilk suali soran Gog idi. Yazı «Ben Rubi'nin Fikirleri» başlığını taşımaktadır. «Gog»u, İslâm adına fikir mücâdelesine girecek olan yüksek tahsilli gençlerimizin okumalarında herhalde fayda vardır. Fikir mücâdelesi yanlış, çarpık ve zıt da olsa her çeşit fikrî eserleri rahatça okuyup düşünebilecek bir seviyeye erişmiş bulunmayı gerektirir... Gençler, önce intisap ettikleri iman ve hayat nizamını iyice öğrenmeli, yabancı sulara ondan sonra yelken açmalıdırlar.. Her çeşit fikrin, tehlikelerle dolu müdhiş okyanuslarına «kaybolma» korkusu olmadan sefer edip, dönecek, bize ganimetler getirecek, deniz kurtlarına, cins kafalara ne kadar muhtacız..

TÜRKÇESİ Ahmed SELÂMÎ

Kaaideten ve teferruat

TÜRKİYE'ye hâkim siyâsetin kaaideleri yüzde yüz ithâl mali olup, haçlı Avrupa'ya âid markalara sahibdir. Bu hakikat kabûl edilmedikçe, bugünün Türkiye'sindeki siyâsî inkişâfâ, doğru dürüst bakış zâviyesi getirmek, bizim îmân manzûmemiz hesâbına mümkün değildir.

● Asrımızdan anlaşılacağı üzere bugün Türkiye'ye hâkim olan rejim, ancak tek taraflı bir beyân hürriyetine müsâade edebiliyor. Bu itibarla da ortaya, aynı kâidelere göre oynanan bir mukâfakat — muhâlefet dialogu muhâveresi) çıkmaktadır. Gerçek muhâlefet te hayat hakkı vermeye tehammül edemeyen bir «düzenin» ise, kendi içinde ihdâs etdiği muvafakat — muhalefet cebheleri, işin derinliğine nüfus edemiyen kitleler için emniyet sibobu teşkîl etmekden başka bir şey telakkî edilemez. Bir başka ifâdeyle, zâhirde bir A ve B, dıştan bakıldığında birisi muvâfakat, ötekisi muhâlefet olarak kabûl etdirilmeye çalışılmışdır. İşin aslına bakılırsa A ve B muvâfakat olup, muhâlefete hayat hakkı tanımıyan bir ihtilâl rejimi yarım asırdır devâm edip gitmektedir.

Bu i'tibarla Anadolu halkının gözü boyanmakta, piyasayı ayakta tutabilmek için, alıcı ve satıcının aynı zümre olduğu gözden kaçırılmak istenmektedir. Bu Türkiye çapında dönen çarkı görebilmek için, vatandaşın basit günlük meşgûliyetleri arasından irtifâ kayd edip, görüş zâviyesini bütün Türkiye'yi içine alacak şekilde genişletmesi pek öyle kolay da olamıyacağına göre.. İşte maalesef aynı temeller üzerinde yükselen A ve B, halk nazarında ayrıymışcasına bir telâkkiye sâhib kılınarak, biri diğerine karşı denge unsuru olarak kullanılmak istenmektedir. Muhâlefetden kaçanın sarılacağı bir muvâfakat, ve muvâfakatdan kaçanın sığınacağı bir muhâlefet... İşte Türkiye'de oynanan oyun budur... Bu itibarladır ki, «hükûmet buhranı var» demek duyulabildiği halde; «rejim buhranı var» demek, hürriyet ve vatan kurtarıcı (!) saltanat ağalarının defterinde yazmıyor. Aslında Türkiye'de hükûmet buhranı mı var; yoksa rejim buhranı, milletin iliğini mi sömürmektedir, bu nokta dâima gözlerden uzak tutulmaya çalışılmaktadır. Bir avuç mutlu ekalliyetin, demokrasi, lâyıklık, hürriyet, istiklâl, seçim, hür irâde kabilinden lâflarla halkı uyutmaları, daha bir müddet devâm edebilir. Ancak aslâ unutulmaması îcâb eder ki, her soygun ve talan idârelerinin bir gün mutlaka sonu gelmişdir.

● Vaziyet Türkiye'de nedir? Muhâlefet şu büyük parti, iktidâr bu büyük parti midir?. Dünki iktidar şu şu şu partilerdi de, muhâlefet, falan büyük parti miydi?. Türkiye'ye hâkim siyâsî rejimin kâidelerinden gidersek, iktidâr ve muhâlefet taksîmini partiler arasında yapmamız icâbedecekse de, işin aslı, kendi îmân kâidelerimize göre hiç de öyle değildir. Bin senelik geçmişimiz de nazar-ı i'tibâre alınır, ve bu zamanlardaki siyâsî iktidarlarımız da göz önünde bulundurulursa, bugün Türkiye'deki gerçek muhâlefetin de ne olduğu iyi anlaşılır kanaatındayız...

DÜŞÜNCELERİMİZE istikâmet veren ana kâidelerimizi aslâ değiştirmemek ve hele zâyi' etmemek mecbûriyetimiz vardır. Nasıl öz îmanımıza göre îmân—küfür taksîmâtı en umûmî ve en temel tasnîfi ortaya koyuyorsa; beşerî münâsebetleri tanzimde ortaya çıkacak topyekûn müesseselerin tasnîf ve keyfiyetini bahis mevzuu ederken de, aynı kök umdeden ayrılmamız düşünülemez. Aksi halde belli bir nizâma ve îmân manzûmesine nisbet iddiası taşımamız bir mânâ ifâde etmekden mahrûm kalacakdır...

Türkiye'deki siyâsî inkişâf bahis mevzuu edildikçe, hemen dâima mevcûd siyâsî rejimin oyun kâidelerine göre yapılan fikir beyanları, bizi, farkında olmadan kendi öz îmân manzumelerimizden uzaklığa itelemektedir. Bütün izahlarımız, kendi ana kâidelerimizle kayıtlı kalarak ilerlemek ve bir netîceye varmak zorundadır.

Hemen şu kadarını da arzedelim ki, bizim öz îmân manzumemiz, hayâtın her vechesini ihata eden bir vüs'atte iken, onu tecezzi kabûl edemeyici vasfından çıkarmanın suçluları ile aynı siyâsî îzah tarzlarını benimsemek, bizi sâdece dalâletde bırakmıyacak, bu bâtıl fikirleri sağa sola, taşıyan bizi, hem dall hem mûdıl mevkiinde de bırakacakdırl..

Sebil Yayınevi'nden
2 ESER DAHA..

İSTEME ADRESİ :
1) Sebil Yayınevi, PK. 808 İstanbul
2) Derya Dağıtım, Babıâli Cad, Nu: 52/1 Cağaloğlu — İSTANBUL

«Müslüman Türkiye»
Mücâdelemiz
Selâhaddin Eş
Fiyatı : 50 LİRA

ŞERİAT'DEN LÂİKLİĞE
Sâdık ALBAYRAK
Fiyatı : 40 LİRA

YOL
OLDUR Kİ DOĞRU VARA
Selâhaddin EŞ

163'ün pençesinde cezâevinde 29'uncu hafta

Şarlo, İnönü, Yahudi ve inanmak mes'elesi...

S. Muradbeyli

TÜRKİYE'de, 1923'lerden 1970'lere varıncaya kadar zamanın hemen her parçasında tesiri ve dahli olan İsmet İnönü ölümünün dördüncü yılında anılırken, dünya çapında ünlü bir güldürmece ustası olan Şarlo'nun ölüm haberi geldi. Elbette ki bu tevâfukta hususi bir mâna arıyacak değiliz. Sadece şunu düşünüyoruz ki, müteveffa İnönü anılırken, Türkiye'de tarihe mal olmuş şahsiyetlere gösterilen farklı davranışları eğer müteveffa Şarlo haber alsaydı, gerçekten de çağdışı olan, gerçekten de utanç verici olan bazı sefil tabloları repertuarına katmak isterdi. Hattâ biricik dayanak noktası olarak, siyasetlerini İnönü'nün imâl ettiği CHP zihniyetine karşı olan kitlelerin hislerini okşayarak, CHP'yle hesaplaşma üzerine kuran AP zihniyetinin bağlılarının şimdi, İnönü'nün ölüm yıldönümünde onu ANMAK'tan ziyade, ARAMAK'ta olduklarına dair lâflarını herhalde Şarlo gibi bir komedi ustası asla kaçırmaz, keskin zekâsıyla yakalar, bunun ifade ettiği mantık sefaletini bütün iğretiliğiyle ortaya koyardı.

Ama, artık Şarlo da yok.. Bambu kamışından yapılma bastonuyla, silindir şapkasıyla, hantal postallarıyla, üzerinden dökülecekmişcesine iğreti pantalonuyla, şapşal şapşal yürüyüşüyle sessiz sinema devirlerinden bu yana sinema dünyasının bu en büyük güldürme ustası artık yok.

Şarlo (Charlie Chapline) için «bu asrın en büyük güldürücüsü» deniliyorsa da, ona bu asrın en büyük filozoflarından demek daha doğru olur. Çünkü o basit bir güldürücü değil, yaman bir hicivci idi. 90 senelik ömrünün ilk gençlik yıllarından beri yüzmilyonları sadece güldürmekle kalmadı, belki güldürmekten daha çok düşündürdü. Güldürerek düşündürdü, güldürerek tenkid etti, hicvetti. Sahte tebessümlerin gizlediği beşerî zaafları, utanılacak hallerin fazilet diye sergilenişini, her insanın içinde pusuda bekliyen kötülüklerin bazen en pısırık insanları bile nasıl dünyanın başına belâ kestirdiğini anlatmaya çalıştı. Şarlo gerçekten de basit şaklabanlıklar ve iğreti soytarılıkların insanı değildi. Kendisini, felâketini, ağlanacak halini unutup, Şarlo'nun isminden bile tebessüm dilenecek kadar bunalmış insanlara onların zaaflarını iğneli bir şekilde sergileyerek mukabelede bulundu. Ama belki kendisi gülmekten nasibini alamadı, dünyada.. Başkaları için zoraki gülen bu insan, nice gülünçlükleri sergilerken aslında hayatını kazanmak kaygusuyla hareket ediyordu, baştan... Sonraları ise, öyle bir çember içine düştü ki, ömrünün son yıllarına kadar artık o çemberin dışına çıkamadı.

Geçen asrın sonunda, Londra'nın en sefil, en fakir mahallelerinden birinde dünyaya gelmişti. Hayatını kazanmak için eğlence kumpanyalarında kendisine iş aradı ve buralarda üstün mizahî zekâsını, taklid kabiliyetini gösterdi. San'atında sivrilmesi için ona bir teklif yaptılar.

«— Ben yahudiyim diyeceksin!»

Şarlo şubat 1977 sonlarında bir Fransız dergisine verdiği mülâkatta diyor ki;

«— Benim yahudiliğim işte böyle başladı. Benim için bunların bir mânâsı ve ehemmiyeti yoktu. Hayatımı kazanabilmem için madem ki onu söylemem gerekliymiş; dedik, soranlara «yahudiyim» diye beyanda bulunduk!..» Ve, haliyle de o kabulden sonra, hele son asırlar boyunca İslâm—dışı kültürlerin herbirisinin tekelini eline almış olan yahudi propaganda silâhları Şarlo'yu büyüttü de, büyüttü.. Hattâ öyle ki, İkinci Dünya Savaşında Müttefik Kuvvetler Komutanlığının ve bütün Atlantik camiasının Hitler karşısındaki en büyük silâhlarından birisi, bizzat Şarlo idi. Şarlo en güçlü hicivlerle yerden yere vurduğu Hitler'i dünya karşısında bir «dejenere psikopat» olarak sergiliyordu, (Diktatör) isimli filminde... Napolyon «üç gazete beni yüzbinlik bir ordudan daha çok korkutur» dediği gibi; Hitler'i de ancak Şarlo'nun iğneli alayları, taklidleri, ağır tenkidleri yıprattı, sinirlerini mahvetti diyebiliriz. Üstelik unutmayalım ki, dünyaya bir yahudi olarak takdim olunduğundan Şarlo bir bakıma, Hitler'in toplama kamplarında ölüme terkettiği yüzbinlerce yahudinin hıncını bir başka yahudi olarak tek başına çıkarıyordu. Hitler'den şu kadar sene sonra, bugün bile Hitler'i bir «dejenere psikopat» olarak değerlendirenlerin çoğunun zihninde Şarlo'nun «Diktatör»ünden bir iz vardır. Ve yine ilave edelim ki, İkinci Dünya Savaşında kullanılan bu güçlü silâhın yahudi olarak tanıtılmasından Dünya Yahudi Birliği iyi istifade etmiş, Şarlo'nun o korkunç hiciv san'atının hedefi olmak şantajıyla karşı karşıya bırakılan bazı kukla devlet adamları İsrail'in kurulmasında üstün hizmetlere koşulmuşlardır.

Biz mevzumuzu Şarlo'nun ilgi çekici bir tesbitinden de bahsederek bitirelim. Diyor ki Şarlo :

— Bir gün, Amerika'da, ünlü Rus musiki dehası Rahmaninov'la karşılaştım. Benim inançlarımın zayıf olduğunu biliyordu. Bana «Tanrıya inanmıyan bir insan nasıl san'at yapabilir?» diye sordu.

— «Siz inanıyor musunuz?» dedim.

— İnanmasam, sanatkâr olamazdım, ben san'atın ve gerçek sân'atkârlığın ilk şartı olarak bu inancı görüyorum» dedi.

Ve, Şarlo 90 yaşına merdiven dayadığı yıllarda diyordu ki:

— Bugün o büyük sanatçıya, Rahmaninov'a hak veriyor ve Tanrı'ya inanmadan gerçek san'atçı olunamaz diyorum.»

Evet, belki de «devamlı gülmek, devamlı ağlamak kadar derin bir ızdıraptır» fehvasınca, başkalarını devamlı, (biraz da kitlelerdeki şartlanmışlıkla) hemen güldürüveren Şarlo, düşünen insanlara da bir şeyler bırakmıştır denilebilir; gerek san'atıyla, gerek düşünceleriyle. Ne var ki, Tanrı mefhumundan Allah inancına ilerliyememiştir. Biz onu ikinci savaş sonrasında, Amerika'da ünlü Mc Carthy'cilik hareketinin içinde komünistlikle suçlanırken de görüyoruz ama, bu felsefi sözleriyle onu komünistler artık kabullenemiyecekleri, belki de bir bunak olarak değerlendireceklerdir. Herhalde onu komünist suçlamasıyla, 1915'lerde yerleştiği ve 1952'lerde ayrıldıktan sonra bir daha da dönmediği Amerika'yı terke zorlayanlar hayatın doğrularına belki onun kadar yaklaşamamışlardır.

Bu arada hemen ilâve edelim ki, politika da bir san'attır ve inançsız olarak yapılan siyaset ve san'atı da gerçek san'at değildir, hayır getirmez! Bir entrikalar ve iç-içe dalavereler çevirme mesleği haline gelir. Türkiye gözler önündeyken, başka delile ihtiyaç var mı?

Şu DÜZEN dedikleri

Mekki Yassıkaya

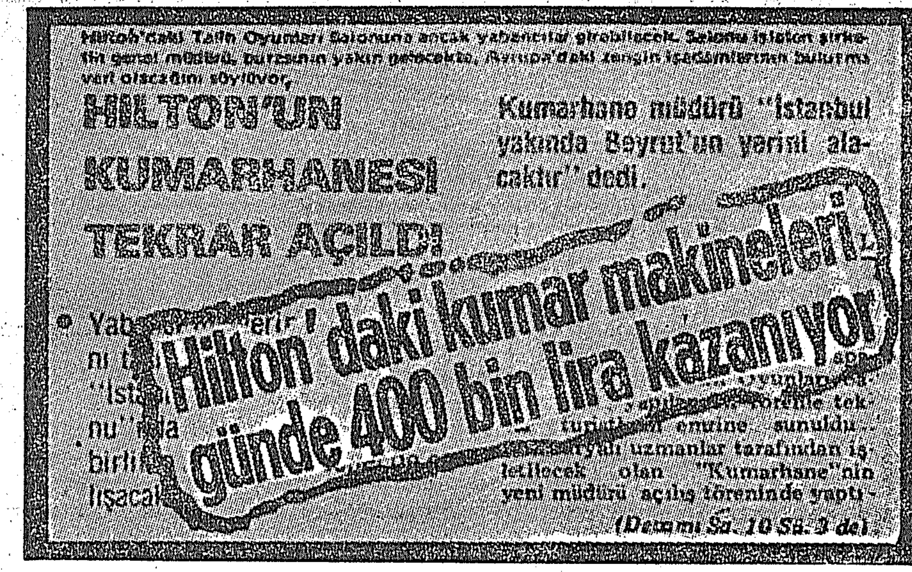
Hilton'daki Talih Oyunları Salonuna ancak yabancılar girebilecek. Salonu işleten şirketin genel müdürü, burasının yakın gelecekte, Avrupa'daki zengin işadamlarının buluşma yeri olacağını söylüyor.

HİLTON'UN KUMARHANESİ TEKRAR AÇILDI

Kumarhane müdürü "İstanbul yakında Beyrut'un yerini alacaktır" dedi.

Hilton'daki kumar makineleri günde 400 bin lira kazanıyor

● Yab... ni t... "İst... nu"... birli... lışacak...

...oyunları... tunulan... önüne sunuldu... uzmanlar tarafından işletilecek olan "Kumarhane"nin yeni müdürü açılış töreninde yaptı-

(Devamı Sa. 10 Sü. 3 de)

● İri göbekli, boynu kalınların tahakkümündeki şu çarpık düzende binlerce misâlden biri.

İFTİHAR (!) TABLOLARI...

Aziz ve sevgili Yılmaz Yalçıner Ağabeyciğim, şu yazımın her harfini yazarken seni hatırladım. Gazan mübârek, Rabbim yardımcın olsun!.

Şu oligarşi tahakkümündeki «DÜZEN»de hangi fiiller, işler suçtur hangileri suç değildir. **Zinâkârlık, soygunculuk, tefecilik, fâizcilik, karaborsacılık, kaatillik, dolandırıcılık, vurgunculuk, kalpazanlık, kaçakçılık** gibi fiilleri irtikâp etmek suç mudur, değil midir? Yine meselâ, **kumar oynatmak veya kumar oynamak** bu «düzen»de suç olarak kabul ediliyor mu, edilmiyor mu?! Aslında bu sualleri daha fazlalaştırmak da mümkün. Fakat biz bundan vaz geçiyoruz ve sâdece iri göbekli, boynu kalınların tahakkümündeki şu çarpık «DÜZEN»de binlerce misâlden birini sizlerin gözleri önüne sereceğiz.

Yıllardır bu ülkenin fakirliğinden, ülke halkının fakr-u zarûret içinde yüzdüğünden, yoksulluk çektiğinden bahsedilir durulur. Onbeş yirmi yıldır, vatandaşlarımızın gerçekten acı olan bu hâlini istismâr eden yabancı ideolojilerin kapıkulu köleleri de haylica yol kat etmişlerdir. Güyâ, bu günkü ve bu güne kadarki zarûret içinde yaşama çabası, altı asır gibi uzun bir müddet üç kıtada hüküm sürmüş olan **«Büyük Osmanlı Devleti'nin kötü bir mirasıdır.** Bürokrat şefokrat, demokrat, sefahat içinde yüzen oligarşi temsilcilerine göre, bu ülkede ne gibi bir menfi'lik varsa, bunların tamamı, Osmanlı Devletinin çok kötü bir mirasıdır, ve onlar bu mirasın altından bir türlü kalkamamaktadırlar. **«Vur abalıya»** cinsinden bir şey ki, **«muâsır devletler seviyesine yükselmek»** gibi ne idüğü belirsiz bir sözü dillerine dolayarak, geçmişe, ver yansın edip gidiyor ve bu toz duman atışın içinde **«nalıncı keseri»** gibi hep kendilerine yontuyorlar, bir takım çevrilen dolapların içinde birbirleri arasında **«ver gülüm, al gülüm»** oynuyorlar.

Osmanlı Devlet'ini yıkışlarının üzerinden yarım asırdan fazla bir zaman geçmiş, ama fakir hâlâ fakir, zengin kat üstü kat daha zengin olmuş. Oligarşi, şefokrasi, demokrasi müdâfaacıları istismarcı düzenlerini öylesine güzel bir sistem üzerine oturmuşlar ki, bu sağır duvarları, Amerikan dolarlarıyla inşaa edilmiş taş binaları aşıp geçmek ve yıkmak o kadar zor ki...

Ülkede binsekizyüz liralık asgari ücretle çalışarak on nüfus geçindiren, bir odalı gece kondularda onbinlerce mazlum Anadolu insanı geçim için mücâdele verirken, Doğu'da hasta olan bir âile ferdini kilometrelerce uzaklarda olan şehirdeki hastaneye sırtında, kar, dolu, fırtına tipi, yağmur altında taşırken, bu ülkede yıllar yılı **«kuru ekmek, kuru soğanla» karnını doyurmaya çalışan milyonlarca insan bulu**nurken, **«bir eli yağda, bir eli bal'da» olan şu sömürgeci düzen'in ağababaları,** memleketin bu manzarasını bir türlü görmek istemezler, görseler de onlara göre suçlu zâten bellidir: **Osmanlı Devleti ve hâlâ İslâmiyet!..**

Yukarıda küpürünü neşrettiğimiz habere bir göz atınız. Amerikan dolarcıklarıyla İstanbul'un en mutenâ bir köşesine kurulan **HİLTON'da** bir ara kapatılan **KUMARHÂNE** tekrar açılmış. Yabancı paralarla oynanan Kumarhâne de iddiâya göre, geçen sene **iç harp** yüzünden harâbeye dönen Beyrut Kumarhânelerinin yerini alacak. Bu **Kumarhâne'deki** kumar makineleri günde tamamı tamamına **DÖRTYÜZBİN** lira kazanıyormuş. Evet günde sâdece **DÖRTYÜZBİN** liracık. Yâni, bin liradan aşağı ev kirasının olmadığı İstanbulda, Dörtyüzbin âilenin bir aylık ev kirası.. Yâni, yarım milyon insanın bir aylık kazancını bir günde HİLTON'un Kumarhânesinde kazanmak bu düzen içinde mümkün...

Şu «Düzen»de **kumar** serbest midir, yoksa yasak mıdır? Mes'ûllere sorduğumuz vakit aldığımız cevâba göre; **«kumar oynatılmak üzere ruhsat verilmiş olan yerlerde kumar oynamak da, oynatmak da serbesttir.»** Hergün bir semtte beş adet kahvehâne, kıraathâne açıldığını ve bulunduğuna şahid olduğumuz şu ülkede, sanki ruhsat verilmemiş yerlerde kumar oynanmıyormuş, bu âfet ve illet yüzünden binlerce âile yuvası yıkılmıyormuş gibi, bir de bunun ruhsatlısını ortaya çıkarmak, bir gecede milyonları bir masada har vurup harman savurulmasına göz yummak, onun meşrûlaştırılması için kanunların himâyesine girmek ne ile izâh edilir dersiniz?!..

Şu oligarşi tahakkümündeki «DÜZEN»de neler suçtur kimler suçludur beyler? Evet soruyoruz, **bir yazarın bir gazetede yazdığı bir yazıdan, düşündüğü fikirlerinden dolayı âlelâcele kodes**lere tıkıldığı, güyâ demokrâsi ile idâre ettikleri lâik—şefokratik düzenleri içinde fikir ve düşünce hürriyetine bir nebzecik olsun yer verilmezken, istismar düzen'ine, bu düzenin iri göbeklilerinin işledikleri cürümlere aldırış edilmeyişi ve onların fiilleri'ne ses çıkarılmayışını, acaba ne ile izâh edeceklerdir dersiniz!... **Yoksa bu sömürü düzeni de mi Osmanlı Devletinin bir mirâsıdır?!.**

Bir yanda sefâlet içinde inim inim inleyen insanlar, diğer yanda milyonlar içinde sefâhat içinde yüzen, emek, alınteri tâcirleri oligarşik düzenin ağababaları, istismar düzeninin maskeli sülükleri... Bir yanda düşüncelerinden dolayı kodeslere tıkılan fikir işçileri, diğer yanda tefecilikle, kumarcılıkla, lotaryacılıkla, fâizcilikle, dolandırıcılıkla, kalpazanlıkla, kaçakçılıkla milleti iliklerine kadar sömüren ve sefâhat âlemlerinde gününü gün edenler...

Evet, hepsi şu «DÜZEN»in iftihar tabloları (!)..

Bir Âyet... bir çizgi... Ustaoğlu

«ONLAR SAĞIRDIRLAR, DİLSİZDİRLER, KÖRDÜRLER» Bakara Sûresi

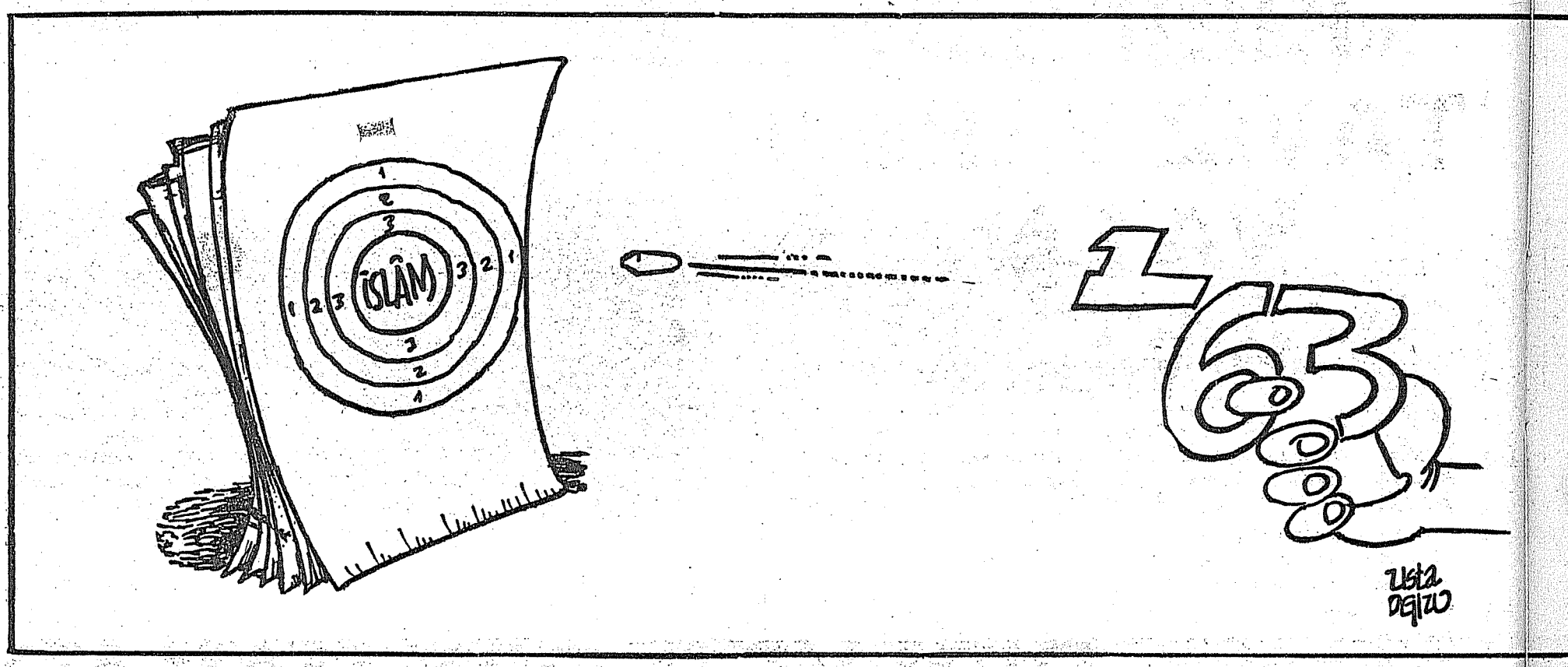

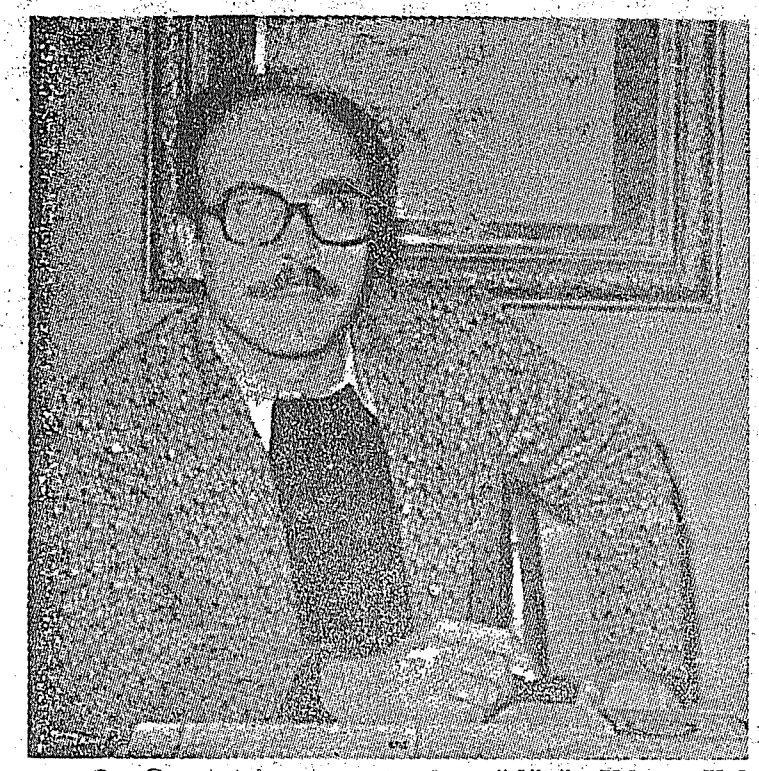

Gazetemiz neşriyat eski müdürü Yılmaz Yalçıner.

İŞTE JURNALC

YILMAZ YALÇINER TEVKİF EDİLDİ!..

Savcılara meydan okuyor

ME 1398

EFENDİLER, HAKİMİYET ALLAHDIR!..

şeriatçı gazete OLABİLİR Mİ?

Türkiye Cumhuriyeti bütün sonuçlarıyla ediliyor

Şeriat devlet savunan gazete çıkarıldı

Gazetemizin eski umûmî Neşriyat Müdürü arkadaşımız Yılmaz Yalçıner'in bazı şahsî ve âilevî sebeplerle Kasım ayı başında bizden ayrılarak Ankara'ya naklettiğini evvelce bildirmiştik. Yalçıner, Ankara'daki bazı arkadaşları ile haftalık «Şura» adında bir dergi neşretmeye başlamıştı. Tam da kendisine başarı dileklerimizi kaleme almaya hazırlandığımız bir sırada, mahud 163. maddeden Adliyeye sevk ve yıldırım sür'atiyle tevkif edildiği acı haberini öğrendik. Adliye'ye intikal eden bir mes'ele hakkında şimdilik fazla bir şey söylemeye kanunen mezun bulunmadığımız için bir fikir beyânında bulunmaktan ictinab ediyor, ve bu vesile ile bütün islâmcı câmiaya geçmiş olsun diyoruz.

İki Yeni Kitap daha!

SELÂHADDİN EŞ

Müslüman Türkiye, Mücadelemiz

SÂDIK ALBAYRAK

ŞERİATTEN LAİKLİĞE

Eski AP'li, yeni müstakil mebus ve Tekel Bakanı Tuncay Mataracı'nın bakan olarak ilk beyanatı. Bir şey söylemeye ne hâcet, her şeyi kendi söylemiyor mu? Şu AP listelerinde meğer ne arslanlar varmış, değil mi?!. Şimdi acaba 1977 Umûmî seçimlerinde «MSP ye rey vermek CHP ye rey vermek demektir.» diyenlerin yüzleri birazcık olsun kızaracak mı dersiniz?!. Hele şu bizim merd ve zeki insanların memleketi olan Rize'de...

Gümrük ve Tekel Bakanı Tuncay Mataracı açıkladı:

"Akşamcılara en nefis rakıları içireceğim"

ANKARA (Özel)

BAKANLIĞA ADAM D
ADAMA BAKA

Ecevit'in iktidar olmak hususundaki ölçüsüz iştihasını tatmine nihâyet bir çâre bulundu. Ötedenberi İslâm dışı güçlerin istediği AP — CHP koalisyonu bir hilkat garibesi sûretinde gerçekleştirildi. AP'nin CHP ile koalisyona gitmesinin kendisine rey verenlere ortadaki yem gibi kullanılmakta olan «CHP düşmanlığı»nı ortadan kaldıracağı hesab edilerek bir kısım AP linin üzerinden şimdilik «AP li olmak» sıfatı kaldırıldı. Amma bu fedakârlığa (!) ancak bakan olmak tenezzülü mukabilinde (!) katlanıldığı gerçeği de acı acı ortaya çıktı.

Ne var ki, Türkiye'deki bakanlıkların CHP içinde muhâ eski AP lile de t sayılarının ükselt doğdu. Bi ece T çeyreğinde kanlı bir devlet makta lık arayan devl rüldü. Işte un «Sağmal bir eğin niversite zunu olduğunu lemes açmış bulun Ahm plâkalı otom ye müdürlüğün aral de makam v se, bakanlık kurul

«KIBRIS'DA TAVİZ VEREN VATAN HÂİNİDİR!»

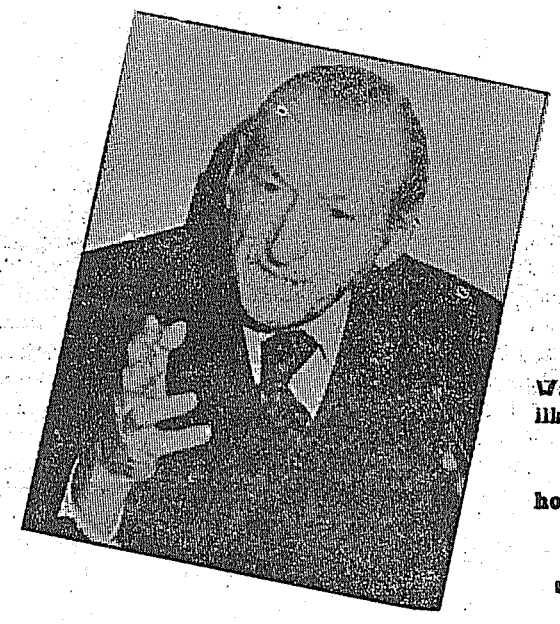

★ BM Umumi Kâtibi Kurt Waldeym kurulan yeni hükûmetin ilk ziyâretçisi oldu. Öteden beri Kıbrıs mes'elesiyle yakinen alâkadar olan bu Garb'lı akıl hocası Türkiye'ye Kıbrıs'la alâkalı olarak geldiğini söylemekten çekinmedi. Valdaym Ecevit'in siyâsetinden memnun olduğunu belirtti...

Yeni hükûmetin ilk ziyâretçisi Birleşmiş Milletler Umûmî Kâtibi Waldaym oldu. Öteden beri Kıbrıs mes'elesiyle yakınen alâkadar olan bu Garplı akıl hocası, Türkiye'ye Kıbrıs-la alâkalı olarak geldiğini ifâde et-mekten çekinmedi. Ecevit'in Kıbrıs mes'elesini halledeceğine inancını ifâ-de ederek söze başlayan Waldaym, böylece ziyâret sebebini açıklamaktan içtinab etmedi. Ecevit'le pek samimi bir sûrette kadeh tokuşturduğuna ve fikir teâtisinde bulunduğuna bakılırsa, bir-likte bu düğümü çözeceklerini kavra-mak güç olmasa gerektir! Ama na-sıl?!.. Amerika ve hasseten Waldaym'ın Kıbrıs mevzuundaki görüşleri evvel-den belli olduğuna göre her halde Tür-kiye'nin tâviz vermesinden başka bir sûretle anlaşmaları muhtemel değil-dir. Ecevit'in, olsa olsa Waldaym'dan «Bu kadar acele etmemelerini nihâyet hükümetin itimad reyi alacağı onbeş yirmi gün sonrasına kadar beklemeleri ricasında bulunduğunu söylemek ke-hânet değildir.

Ama ne var ki, Ecevit'in «köpek-siz köy» bulmuş gibi «değneksiz» ge-zemiyeceği şimdiden anlaşılmıştır. Kıb-rıs dâvasının ısrarlı takipçisi MSP'nin muhterem Umûmî Reisi Erbakan: «Kıb-rıs'tan tâviz verecekler vatan hâini olur-lar» cümlesiyle ilk ihtarını ortaya koy-muştur. Amme vicdanının tercümanı olan bu ihtarın, Ecevit'i ne kadar fi-renliyebileceğini önümüzdeki günler gösterecektir!..

BİRİ YER, BİRİ BAKAR

Ecevit, hükümetinin kadrosu ilân edilir edilmez alelâcele bir tamim neşrederek parti idâresinde tasfiye yapılmı-yacağını ilân etmek mecburiyetini his-setmiştir. Bir İstanbul gazetesi habere «Ecevit'in parti yönetiminde tasfiye yok demesi olumlu karşılandı» başlı-ğını koymuştur. Acaba neden olumlu (müşbet) karşılanmış bu tamim... De-mek ki, böyle bir tasfiye endişesi mev-cutmuş. Onun bertaraf edilmesi bazı çevreleri rahatlatmış. Sâdece şu ha-ber bile CHP içinde daha şimdiden bir kaynaşma bulunduğunu, teskine ihtiyaç hissedildiğini isbata yeter de artar bile. Öyle ya bayram değil sey-ran değilken Ecevit'in oturduğu baş-bakanlık koltuğundan ayağının tozuy-la partisi mensuplarına böyle bir tâ-mim neşretmesi elbette sebepsiz değil-dir. İçindeki aşırı uçlara elindeki mah-dut bakanlık koltuklarından büyük bir kısmını vermek yoluna giden Ecevit'in bu hareketiyle diğer bir kısım kimse-lere cephe aldığı mânâsında telâkki e-denler mevcut olduğu anlaşılıyor. Ba-kalım bir o tarafa bir bu tarafa yas-lanmak ihtiyacı içindeki Ecevit parti içi muvâzeneyi daha ne kadar sürdü-rebilecektir. Bu herhalde bir nimet kapısı olan devleti ele geçirdikten son-ra muhâlefetteki kadar kolay olmıya-caktır. Malûmya «biri yer biri bakar, kıyâmet ondan kopar!.. »

BOZBEYLİ NE DÜŞÜNÜYOR?

«Hükümet, ortaklık kurallarına riayet ettiği ve cephe hükümetinin hatalarını tekrarlamadığı takdirde uyumlu olabilir, devam edebilir»

Bozbeyli: Bu hükümetten umutluyum

Genel Yayın Yönetmenimiz İpekçi, Bozbeyli ile birlikte.

★ Tezadlara sürüklenmekten kurtulamayacak mı?..

Hukukçular—Mülkiyeliler Dayanışma ve Araştırma Derneği...
İktisatçılar—İdârecîler—Maliyeciler Dayanışma ve Araştırma Derneği...
İslâm Hukuku Araştırma Merkezi...
ŞİHEM-BİR...
!

HASMIMIN HASMI...

Demirel'in ayağının düz bastığı bir sırada kendini müstağnî addede-rek ihraç eylediği kırk elli mebusun başına sırf lider olmak arzusunu tat-min için geçen Bozbeyli, meccânen sa-hib olduğu kadroyu bir mirasyedi man-tığı ile harcayıp tükettikten ve kendi-si bile meb'us seçilemedikten sonra, mevcud kinini daha da arttırmış gibi görünmektedir. Demirel DP'ye men-sup mebusları ihraç etmişti. Ama Boz-beyli'ye yan bile bakmamış, O bu par-tiden kendisi ayrılmıştı.

Böyle olduğu halde ihraç edilen lerin lideri durumundaki Saadeddin Bilgiç bile bu eski patronu ile yeni-den sarmaş dolaş olabildiği halde, Bozbeyli o tükenmez kinini halâ sür-dürmekte ve bu uğurda hasmımın has-mı dostumdur mantığı ile hayâl bile edilemiyecek tezadlara sürüklenmek-ten kurtulamamaktadır.

Komünistlere karşı tutumuyla vak-tiyle «zehir hâfiye» adını alan DP'nin tek meb'usu Faruk Sükan'ı O'nun ye-değine verdiği yetmiyormuş gibi, Ece-vit'i «Bu hükümetten ümitliyim» diye-rek manşete çekilen sözleriyle de des-teklemektedir. Herhalde «hâfıza-ı be-şer'in nisyan ile malûl olduğu» kaide-sinin geçerliliğine güvenerek böyle ko-nuşuyor.

M DEĞİL, KANLIK!..

eki muhâliflerle birlikte bu ileri de tatmin edebilmek için yükseltilmesi mecburiyeti Böylece Türkiye, 20. asrın son «Bakanlıklara adam arayan olmaktan «adamlara bakan-bir devlet» durumuna düşü-bunun isbatı! Bir zamanlar r. meğin memleket için bir ü-mezunundan daha hayırlı» söylemesi münâkaşalara yol nan Ahmed Şener'e kırmızı möbil yerine husûsî kalem nün arabası verilebildi. Bir edam ve koltuğu verilebilir-k kurulabildi demektir.

SIRASI GELDİKÇE

Mehmed Süheyl

İlk İslâm Devleti ve Hicret

GEÇTİĞİMİZ günlerde H. 1397 yılını gerilerde bırakıp H. 1398 yılına girdik. Yeni bir hicrî yılın başlayışı bize, ümmetini doğru yola götürmek için sayısız meşakkatlere göğüs geren bir Peygamberin doğup, büyüdüğü Mekke'den İslâm'ı daha çok kimseye duyurur, ve böylece daha çok kimsenin hidayete ermesine muvaffak olurum ümidiyle Medine'ye hicret etmesini hatırlattığı gibi, Medine'de Hz. Peygamber tarafından İslâmî esaslar üzerine kurulan ilk İslâm Devletinin teessüs şartlarını da hatırlatmaktadır. Esasen hicretin ehemmiyetini arttıran, ona basit bir göçten öteye mânalar veren de onun Medine'de bu ilk İslâm Devletinin kurulmasına zemin hazırlamış olmasıdır.

Kabile nizâmından başka bir idare şekli tanımayan ve hiçbir devlet kurma tecrübesine sahip olmayan insanların içerisinde, Hz. Peygamber'in Medine'de bugünkü demokratik ülkelere misal teşkil edecek bir devlet kurmaya muvaffak oluşu, son derece dikkat çekicidir. Hz. Peygamber'in sağlığında ve ilk dört halife devrinde saflığını ve İslâmı temsil etme vasfını muhafaza eden bu ilk İslâm devletinin, nasıl ve hangi esaslar üzerine kurulduğunu görmeye çalışmak, bir peygamber—devlet adamı olan Hz. Peygamber'in o devirde benzeri olmayan böyle güç bir işi başardığını anlamak bakımından faydalı olacaktır.

Mekke devri, Hz. Peygamber'in ve ilk müslümanların hayatında zulüm, işkence ve ölüme mahkûm edilişi temsil eder. Mekke'deki bir avuç müslüman azınlık ahlâksızlık, zulüm, fuhuş ve keyfilik üzerine kurulan düzene ve onun sahip ve hakimlerine karşı çıkıyorlardı. Elbetteki câhiliye nizamlarının yıkılmasına Mekkeliler seyirci kalmıyacaklardı. Nitekim kalmamışlardır. Yeni dine giren her kimseye güçlerinin yettiği kadar zulüm ve işkence yapmaktan ve onu irtidat'a zorlamaya çalışmaktan bir an olsun geri durmamışlardır. Bütün bu işkencelere rağmen yeni dinin her geçen gün kuvvetlendiğini görmeleri onların bu zulüm ve işkencenin dozajını daha da artırmalarına sebeb olmuş ve nihayet Mekke'den ümidini kesen Hz. Peygamber İslâm için daha müsaid büyüme ve gelişme iklimine sahip olan Medine'ye göçe karar vermiştir. Bütün müslümanları önceden birer ikişer Medine'ye gönderen Hz. Peygamber, sonunda yakın arkadaşı Hz. Ebû Bekir'le birlikte kendisi de gizlice Medine'ye hicret etmiş ve böylece İslâmın hayatında zulüm ve işkenceyle dolu bir devir bitmiş, yeni bir devir başlamıştır. Sonraları ehemmiyetine binaen hicrî takvime başlangıç kabul edilen hicret hadisesi işte budur.

Medine'de Hz. Peygamberin ilk faaliyetlerinden birisi, Medine'nin müslim, gayrî müslim ve yahudilerden meydana gelen halkına siyasî bir hüviyet vermek olmuştur. Zira, Mekkelilerin ferden değil, bundan böyle müştereken devam edecek hücumlarının önüne ancak siyasî bir hüviyete, bir devlete sahip olunarak karşı konulabileceği gibi, İslâmın müstakbel gelişmesinde de buna ihtiyaç vardı.

Hz. Peygamber Medine'deki her grupun ileri gelenlerini bir araya toplayarak Medine şehir—devletinin temellerini attı. Üzerinde anlaşılan esasları yazılı olarak tesbit etti. Böylece Medine şehir devletinin, yani ilk İslâm devletinin anayasası meydana gelmiş oldu. Bu anayasa ilk İslâm Devletinin anayasası olması yanında dünyadaki ilk yazılı anayasa olması, itibariyle de fevkalâde büyük bir ehemmiyeti hâizdir.

Bir devlet reisi tarafından meydana getirilen ve tadbik edilen ilk yazılı anayasa, Hz. Peygamber'in bir Peygamber—devlet reisi olarak meydana getirdiği ve tatbik ettiği bu anayasadır. Daha önce meydana getirilen ve ilk yazılı anayasalar oldukları iddia edilen «Aristo, Kofiçyüs ve Kavtilya'nın çalışmaları, hükümdarlar tarafından vazedilmiş anayasalar değildir. Bunlar sadece prensler ve siyasî ilimler talebeleri için öğrenim vasıtalarıdır. Aristo'nun yazmış olduğu (Atina Anayasası) dahi bu site devletinin daha ziyade tarihi bir tasvirinden başka bir şey değildir.» (M. Hamidullah, İslâm Peygamberi, 1966, II/122)

Hakim unsurunu müslümanların teşkil ettiği ve devlet reisliğini Hz. Peygamber'in yaptığı bu ilk İslâm devleti, tamamen müslümanlardan meydana gelmiş değildi. Onların yanında henüz müsluman olmamış Araplar ve Yahudiler de bulunuyordu. Daha ziyade dış düşmanlara karşı bir ittifak yapılmış, cemiyete hukukî bir karakter verilmiş, konfederasyonu meydana getiren üyeler teşri, kaza ve dinî meselelerde serbest bırakılmıştı. Devletin bu karakteri Anayasanın ilk maddesinde açıkça belirtilmektedir. (Anayasa'nın tam metni için bkz. M. Hamidullah, a.g.e. II/131).

Bu ilk İslâm devletinin idare merkezi, yapımına Hz. Peygamber'in bizzat iştirak ettiği Medine'deki Mescid-i Nevebi'dir. Medine'de inşâ edilen bu ilk cami müminlerin Allah'a ibâdet ettikleri bir yer olması itibariyle bir mâbed, fakat bu aslî vazifesinin yanında İslâm Devletinin buradan idare edilmesi itibariyle de bir idare, bir devlet merkezi, aynı zamanda devlet meselelerinin görüşüldüğü, istişâre edildiği bir yer olması dolayısıyla, bir meşveret mahalli, bir parlamento, bütün müminlerin Hz. Peygamber'den dinî meseleler öğrendikleri bir yer olmasıyla umûmî mânâda bir halk mektebi ve bunların yanında ashab-ı suffenin burada kendilerini tamamen ilme vermeleri sebebiyle bir üniversite görünümündedir.

Denebilir ki; Dünya'daki hiç bir mâbed, Medine Mescidi gibi bu kadar çeşitli dinî ve dünyevî faaliyetleri bünyesinde cem etmemiştir.

İlk İslâm Devletinin en büyük özelliklerinden birisi hiç şüphesiz onun bir hukuk devleti olmasıdır. Hayatının her devresinde ihkak-ı hakkın ve kan dâvâsının aleyhinde olan ve suçlu öz kızı Fatıma bile olsa O'na farklı bir muamelede bulunmayacağını beyan eden Hz. Peygamber, bu cihanşümûl hukuk anlayışını ilk anayasada şu şekilde tesbit ediyordu: **«Takva sahibi müminler kendi aralarında mütecavize veya haksız bir fiil ikamı tasarlıyan, yahut bir cürüm yahut bir hakka tecavüz veyahut da müminler arasında bir karışıklık çıkarma kasdını taşıyan kimseye karşı olacaklar ve bu kimse onlardan birinin evlâdı bile olsa hepsinin elleri onun aleyhine kalkacaktır. (Anayasa mad. 12).» «Bu sahifenin muhteviyatını kabul eden, Allah'a ve Ahiret gününe inanan bir müminin bir katile yardım etmesi ve ona sığınacak bir yer temin etmesi helâl (doğru) değildir. Ona yardım eden ve sığınacak bir yer gösterene kıyamet günü Allah'ın lânet ve gadabı nasib olacaktır ki, o zaman artık kendisinden ne bir para tediyesi ve ne de tâviz alınacaktır. (Anayasa mad. 22).»** Şurası aşikârdır ki, bütün bu hükümler bugün yeniliğinden hiçbir şey kaybetmemiştir.

Mekkeliler kendisine hiç bir dinî hürriyet tanımadıkları halde, Hz. Peygamber çok büyük bir hoşgörü ile Medine'de müslüman olmıyanlara tam bir din hürriyeti tanımış, iktidarı elinde tuttuğu halde kimseyi zorla dinini değiştirip müslüman olması için zorlamamıştır. Bilhassa Medine'deki Yahudiler dinî inanç ve yaşayışlarında tam mânasıyla serbest bırakılmışlardır. **«Yahudilerin dinleri kendilerine, müslümanların dinleri de kendilerinedir.» (Medine Anayasası mad. 25)**

Irk ayırımının hâlâ, en medenî olduğu iddia edilen devletlerde bile tam olarak halledilemediği bir çağdan ondört asır evvel, Hz. Peygamber kurduğu ilk İslâm Devletinde bu meseleyi kökünden halletmiştir. **«Arabın aceme (Arap olmıyan) acemin araba hiç bir üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takva iledir.»** diye kesin bir şekilde ırk ve renk ayırımına karşı çıkan Hz. Peygamber, azad edilmiş siyahî kölelerî, liyakâtlerine göre devletin en üstün kademelerine getirerek bunu bizzat da tatbik etmiştir. Hz. Ömer'in ölüm döşeğinde, **«Ah Huzeyfe'nin azatlısı Salim hayatta olsaydı da onu yerime halife bıraksaydım.»** demesi, bu anlayışın müminlerin gönüllerinde ne kadar kuvvetle yer ettiğini göstermektedir.

İlk İslâm Devletinin kuruluşuyla insanlığın kazandıklarını bir makale hacmine sığdırmak mümkün değildir. İnsanca bir yaşamanın, yalnız Allah'a kul olmanın, hukuk ve adâletin, her türlü mal ve can emniyetinin, kardeşliğin, içtimaî yardımlaşmanın, huzurun hülâsa insanlığın muhtaç olduğu her şeyin temin edildiği ilk İslâm Devleti bugüne kadar kurulan ve bugünden sonra kurulacak olan her İslâm Devletine emsal olma vasfına hakkıyla sahiptir. İşte Hicret, böyle bir İslâm Devletinin kurulmasına zemin hazırladığı **için ehemmiyetlidir. Yoksa o, basit bir göç değildir.**

ortadoğu'dan

SAİD SAMİL

FİLİSTİN DÂVÂSI ve YAHUDİLER

İlericilik aşkına dinî ve millî bütün inançları inkar hamlesini yahûdiler, Arab-Yahûdi adâveti belirmeden önce, 1917'de istikbâle muzaf yapıyorlardı. Filistin'de tecrübesini yaptıkları bu tahrik revaç bulmuş olacak ki, Rosenberg isminde mücevherci bir yahûdi, 1921 de **«Vatanı Kurtaracak İlerici Demokratik Hareket»** adıyle Kahire'de bir komünist merkezi kurma imkânı buldu. 1924'de, Şâmî nâm kudretli bir diğer yahûdi de aynı tanzimi Sûriye'de gerçekleştirdi. Bunu Lübnan'a ve Irak'a yayılan sıçramalar tâkib etti. Bu sûretle İngilizler'e ve Fransızlar'a olan kinden bilistifâde bu yıkıcı sapık cereyân, her tarafta yahûdilerin ihtimamiyle Arab gençliğine zerkediliyordu. Mâli bakımdan bu tahriki o sıralarda «Korilbank» adında bir yahûdi müessese muntazaman tenvil ediyordu.

Onun için, şimdi bizde olduğu gibi, kapalı veya açık Arab Dünyası'nın her tarafını solcu yayınlar bürüdü. O sıralarda bunların en mühimi, Mısır'da **«El Cemâhir,»** Lübnan'da **«Savt-el Şaab»**, Irak'ta **«El-Kâide»**, Ürdün'de **«El-Mukaveme el-Şâ'diyye»** dır. Hâlâ Mısır'da intişar etmekte olan **«Ruz-el Yûsuf»** dergisi o devirden kalma meş'ûm bir hatıradır. O zaman için bu genç inkılâpçıların müdafaa ettikleri en gülünç noktai nazar **«geriliğe ve emperyalizme karşı komünizmin ışığı altında mücâdele edebilmek için Filistin'de biri Arab diğeri de Yahûdi olmak üzere iki devletin kurulması en doğru ve en kestirme yoldur»** cümlesiyle hülâsa edilebilir. O zaman için emperyalizm deyince, halkın gözünde İngiltere ile Fransa heyülâsı tecessüm ederdi. Stalin bu listeye Amerika'yı da ilâve edince yahûdiliğin tepesi işte o zaman attı.

(Devamı Var)

Yakın tarihimizde

Meçhûl kahramanlar

«Müddei târih ve vatandır!..»
Ali Şükrü Bey

MEB'USLAR RAUF BEY'DEN SORUYORLARDI:

«Cânilere nasıl kumandanlık verilir!?..»

Kadir Misıroğlu

50

O zaman hükümetin başında bulunan Rauf (Orbay) Bey'de hâdise hakkında geniş izahat vermektedir. O'nun Kandemir'e anlattıklarından ibâret olan eldeki yegâne hâtıratında yer alan bu tafsilât, resmî görüş istikametindedir. Resmî görüş denilince M. Kemâl Paşa'nın meşhur nutkundan, tutunuz da sâirlerine kadar bu derecede ehemmiyetli olan *«Ali Şükrü Bey Vak'ası»* na gerektiği hacimde yer verilen bir kaynağın mevcud olduğu sanılmamalıdır. Aksine Nutukta ondan bir tek kelime ile dahi bahsedilmemektedir.

Diğer resmî veya resmî, görüşü benimseyen kaynaklarda bir çok ehemmiyetsiz hadiseye sayfalar dolusu mütalealarla yer verildiği halde bu vak'aya asla temas edilmemekte veyahut-ha az ve menfî bir sûrette şöyle bir dokunulup geçilmektedir.

Rauf Bey'in verdiği izahat Çankaya ve M. Kemal Paşa'ya taalluk eden kısmıyla -bazı teferruat ve tefsir tarzı istisna edilirse- mücerred vak'alar itibariyle Dr. Rıza Nur'u aynen teyid etmektedir.

Meclisteki münâkaşalara v muhâfazakâr meb'usların -hükümet reisi sıfatıyla- kendisini kasti yakalamak hususunda sıkıştırmalarına da temas eden Rauf Bey şöyle demektedir:

«Fakat ertesi gün meclis mes'eleyi yine ele alarak, benim gıyabımda bir sürü tartışmalara yol açmış ise de, Adliye Vekili Rıfat Bey:

«— Geçen celsede reisimizin arzettiği gibi, hükûmet bu işe ehemmiyetle el koymuş ve kanunî vazifesini yapmaktadır. Bütün bunlar istintak dâiresinde ve tabiî kanunen gizli olarak yürütülmektedir. Şimdi burada bu hususta fazla birşey söylemek doğru olmaz.» diye o günkü tartışmaları durdurmak istemişse de, bilhassa muhâlif meb'uslar:

«— Adliye Vekilinden birşey sormadık, Rauf Bey gelsin, dündenberi ne oldu anlatsın, bizleri aydınlatsın, Milletin vekilleri olarak bunu istemek bizim hakkımızdır. Kaybolan rastgele biri değil, koskoca Meclisin muhterem bir âzâsıdır. Hükûmet reisi derhal izahat vermelidir.» diye illâ da benim gelmemi istemişlerdi.

Halbuki o sırada benim, Meclis müzâkerelerine filân katılacak vaktim yoktu. Çünkü. dehşetli aramalar neticesinde, fakat tesâdüfen, yani Çankaya yolundan geçen arama ekibine mensup jandarma, anayoldan ayrılıp tarlaya sapmış olan bir arabanın izini takip edince, orada yeni kazılmış bir çukurda *Ali Şükrü Bey*'in cesedini bulmuştu.

Cesedin avucundaki sımsıkı tutulmuş bir sandalye ayağının da, (130) Topal Osman'ın evinde bulunan kırık sandalyeye âid olduğu tesbit edilince, muammayı çözecek ipucu elde edilmiş bulunuyordu. Aynı zamanda yakalanan Osman Ağa'nın adamı Mustafa Kaptan'ın da verdiği ifadede: «Trabzon'daki Yahya Kahyâ'yı, Osman Ağa'nın öldürdüğünü şurada burada söylediğini duyan ağanın teşvik ve tertibiyle «Ali Şükrü Bey'i Kuyulu Kahveden dostça alıp: «Ayağından kurşun çıkardılar. Haydi kalk gidelim, yatıyor, sizi çok sever, bir ziyâret edip hatırını sorarsınız.» diye evine götürdüğünü ve orada ayakta bulunan Ağanın karşısında oturup, ikram edilen kahveyi içerken, arkasından anî bir hareketle üstüne abanılarak boğulduğunu» itiraf edişi üzerine olay tamamiyle aydınlanmıştı.» (131)

Kandemir; Rauf Bey'in anlattıklarına istinaden bahsi geçen kitapta mes'elenin Meclis'teki mütebakî münâkaşasını şu sûretle hulâsa etmektedir:

«Rauf Bey bu haberi derhal Meclis'e vererek, artık aydınlanmış olan mes'elenin, adâlete intikal eden safhasının da yakında açıklanacağına göre müsterih olarak ve şu nâzik zamanda memleket menfaatlerini göz önünden ayırmıyarak işi îzam ile bir politik çekişme konusu şekline sokulmasının doğru olmıyacağını ve hükûmetin vazifesini iyi bir yolda neticelendirmesine imkân verilmesi için, tartışmalardan da vazgeçilmesini samimiyetle reca etmiş ise de, iptidadan beri heyecan ve asabiyetlerini dizginleyemiyen malûm mebuslar, bu sefer de, artık merhum olan Ali Şükrü Bey'in, millî hâkimiyet uğrundaki pervasızca mücâdelelerini sayıp dökerek, onun ölmediğini, ölemiyeceğini ve mübârek kabrinin kendilerine ebediyyen hürriyet dersi vereceğini söyleye söyleye, kaatillerine lânetler yağdırırken, işi yine muhâlefete döküp hükûmete ve dolayısıyle Rauf Bey'e ve Mustafa Kemâl Paşa'ya da târizlerde bulunuyor ve Osman Ağa gibi başı bozukların rütbeler, mansıplarla silâhlandırılmış olmasını şiddetle tenkid ve bu arada Rauf Bey'e hitapla:

«Beyefendiye sorarız, bazı câhil câni, kaatillere nasıl kumandan hüviyeti verilir?» diye bağırıyorlardı.» (132)

(Sayfayı Çeviriniz)

شهید علی شکری بکه خلقمزك جان
رکوکلدن یاپدیغی دونکی معظم احتفال

علی شکری بك تاجسنده خدمت عظیمه‌سی سبق ایدن قاندارمه مازونی کمال بك

Ali Şükrü Bey merhuma Ankara'da yapılan muhteşem cenâze merâsimini aksettiren bir gazete kupürü (5 Nisan 1923 tarihli TAN Gazetesi)

Ali Şükrü Bey

Ali Şükrü Bey bahsine nihâyet vermeden önce O'nun bu sûretle yok edilişinden sonra tertiplenen cenâze merâsimine bizzat iştirak etmiş olan ve hâlen hayatta bulunan bir yakın akrabasının müşâhadelerini dikkatlerinize arzetmek istiyoruz:

Ali Şükrü Bey merhuma iki cenâze merâsimi yapılmıştır. Biri Trabzon'da diğeri de Ankara'da. Bu görgü şâhidi Trabzon'daki merâsimi anlatmaktadır.

130 — Bu noktada ya Rauf Bey' yanılmış veyahud da Kandemir O'nun söylediklerini yanlış nakletmiştir. Zira merhum Ali Şükrü Bey'in cesedinin avucunda tesbit edilen bir sandalya becağı değil, sandalya hasırı parçasıdır. Diğer bütün kaynaklar bu hususta müttefiktirler.

131 — Kandemir, a.g.e. Sh. 110

132 — Kandemir a.g.e. Sh. 112

11

Devletlerinin en satvetli zamanlarında da Türk'den İslâmiyetin bir fâide görmediğini söyleyen Abdullah Annan'a: Hz. Ömer (r.a.) zamanında Mısır'ın dâhi sahâbî Amr İbn-i Âs tarafından fethini takibeden uzun ahd-i tarihisinde hükümdarlık makamına geçip İslâm yolunda cihada bezl-i himmet eyleyen en büyük adam kimdir? diye sorulsa, cevabı Selâhaddin-i Eyyûbî olacaktır. Peki, bu zat kendisine: Mısır'da Devlet-i Eyyûbiye'nin teessüsü de Selçukîler'in himmetinden neş'et ediyor, denilse acaba utanmaz mı?...

Mücâhedât-ı İslâmiyesi ile meşhur Sultan Selâhaddin-i Eyyûbî'nin Türk ve Selçukî Sultan Mehmed Nûreddin İbn-i Zengi tarafından ehl-i salib'e karşı te'sis olunan Medrese-i cihaddaki rahle-i fevzinden yetişmiş bulunduğunu düşünecek olursak, Devlet-i Osmaniyenin zuhurundan evvel, Şark-ı İslâmiye karşı mütevâlî ehl-i salip hecmâtını geri püskürten muzafferiyet harblerinde en büyük hisse-i fahrin, tavâif-i mülûk-i Selçukiyeye râci olduğunu görüyoruz.

«Elfütûhat'ül-İslâmiye» müellifi ve Mekke-i Mükerreme'de «Essaadet'üş-Şâfiiye» Müftüsü Ahmed bin Zeynî' İbni Esir'den naklen: «İslâmdan evvelki zamandan bugüne kadar uzayıp giden edvâr-ı tarihiyedeki (tarih devirlerindeki) mülûk arasında hulefâ-yı Râşidînden ve Ömer bin Abdül Aziz'den sonra hükümdar-ı âdil Nuruddin derecesinde hüsn-ü sîrete mâlik birisini görmedim..» diyor.

Selâhaddin-i Eyyûbî hakkında da: «Sultan Muhammed Nuruddin bin Zengi'nin hasenâtından şahsında güzel evsaf cem etmiş olmakla beraber, kendisini asıl o makama getirip tehzîbine himmet, ve mukarreb-i ibâdullah meyanında kâmil derecesine ilhak eyleyen yine o büyük padişahtır» re'yinde bulunuyor, ve ilâve ediyor: «Sultan Selâhaddin-i Eyyûbî, Sultan Nuruddinden de şu sözü nakletmektedir: «Bizde adâlet nâmına müşâhede ettiğin her şeyi biz ondan tederrüs ettik (öğrendik)..» Beytü'l-Mukaddes'i kendi eliyle fetholunmak emelini besleyen Nuruddin mâruf minberin hazırlanmasını ve bilâd-i İslâm'da emsali nâmesbuk işitilmemiş, geçmemiş, bir şekilde ihzar ve ibdâını emretmişti. Emr-i feth Selâhaddin'e müyesser olunca, minberi Halep'ten getirmiş, Beytü'l-Mukaddes'e ikaame etmişti. Minberin yapılması ile nakli arasında yirmi senelik bir zaman geçmiş, «Elfütûhat'ül-İslâmiye» de mezkûr olduğu üzere bu vâkıa Nuruddin'in kerâmatından addedilmişti... (sh. 15 ikinci cüz)

Selçuk Türklerinden ve bu Türklerin Eyyûbilerden ve Türk memlûklerinden ve onların da memlûkü Çerkeslerden müteşekkil fürûundan meydana gelen o mücâhidler olmasa, Anadolu'da da smanlılar zuhur edip de ehl-i salip Avrupası'na doğru tevsi-i hududa başlamasa da, sâlibiyun ileri hareketi Mısır'a, Suriye'ye Filistin'e doğru devam etseydi, hiç de istib'ad olunamaz ki, bilâd-i mezkûrede Ehl-i salibin istikrarı üzerine, zillu İslâm tekallusa uğrayacak, ve elyevm Abdullah Annan, bu ismi muhâfaza etmemiş olacaktı. İçlerinde Mısır'a vaki Fransız istilâ-yı askerîsini hamd-ü senâ ile ananlarını da gördüğümüz, bir takım Mısırlı muharrirlerin, şark-ı Arabî'yi, Osmanlı Devleti'nin istilâ etmesine o zaman bu ihtimâlin tahakkukuna fırsat vermediklerinden dolayı kızmış olmaları da pek müsteb'ad bir şey değildir..

Büyük vatanperver Mehmed Ferid Bey'in zikri geçen kavli veçhile Saltanat-ı İslâmiye, bütün ihtişam ve iclâli ile üç kıt'ada bast-ı nüfuz ve icrâ-yı ahkâm eyleyerek, Osmanlıların muzaffer yetleri müddetince pâyîdar oluştur. Avrupa'nın ortasındaki Viyana şehrini iki defa muhâsara altına alan Osmanlılar, nâil oldukları bütün fütuhatı Türklük değil İslâmiyet nâmına yapmışlardı. (1)

(1) Mısır Darülfünunu'nda Ticaret Fakültesi reisi Doktor Ali Zeyni'nin «Usûl-ü Kanun-u Ticaret» ünvanlı eserinde zikrettiği veçhile Türk lâfzı, Garp lisanlarında asırlar boyunca Müslüman mürâdifi olarak kullanıldı. Mısır Darülfünunu'nun Umûmî Kütüphanesinde memur oğlum ve muhibb-i muazzezim Yugoslavya'ya tabi Arnavutluk'tan Ali Hüseyin Yakub da kitabımı tebyiz (temize çekmeye) başlayıp bu noktaya gelince: «Bütün Balkan milletleri lisanında Türk lâfzı henüz müslüman mürâdifi olarak müstamel-dir.» cümlesini kaydetmişti. Ben de burada makam-ı teşekkürde zikrediyorum. Bu iki şahâdet de, Türk'ün edvâr-ı sadvetinde İslâm ile alâkasını münkati göstermiye çalışan Abdullah Annan'ın sırtını yere getirecek darbelerdendir. Bu kitabın dördüncü babında, Dr. Zeyni'nin kitabından menkul sözlerinin müntehi olduğu zikri geçen kavli etrafında ben de şöyle yazmıştım:

Türkiye'de Kemâlist inkılâb devri zuhura gelinceye kadar Milletim Türk'ün imtiyaz kesbeylediği en büyük mefharet ve inkılâbtan sonra da Türkün en hacâlet-âver nişâne-i zilleti.. Avrupa'da ismi İslâm mürâdifi olarak kullanılan Türk'ün müslümanlığına hatîme çeken inkılâb reisinin nâmını ilân için, ehl-i salip harblerinden beri, İslâm a-dâveti devam eden aynı Avrupa'da altıyüzden fazla kitap te'lif edilmiş olması, öyleyse, çok görülmemelidir. Belki bu terâdüf, Türk olan Selçuklu devrinden başlıyarak, Osmanlıların müdâfaası ile nihâyet bulan ehl-i salip muhârebelerinin Mısırlı vatanperver Muhammed Ferid Bey'in de işâreti veçhüzere, Osmanlı satveti muvâcehesinde, hücumdan müdâfaaya tahayyülü itibariyle vaki olsa gerek. İşte onun içindir ki..... mârifetiyle Devlet-i Osmaniye'nin ve Hilâfet-i İslâmiye'nin intihasını Avrupa Devlet-i İslâmiye'nin nihayeti addeylemektedir.

KIZILIRMAK HOLDİNG
sizlere FABRİKA YAPAN
FABRİKA KURUYOR

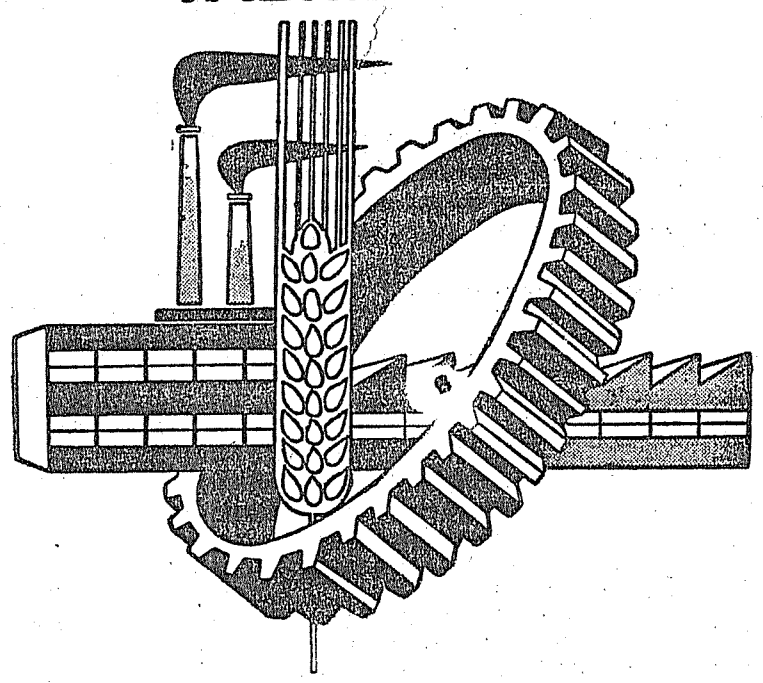

ORTAK OLUNUZ!...

ORTAĞIN
Adı ve soyadı : .....
Baba Adı : .....
Doğum Yeri ve Târihi : .....
Alacağı Hisse Adedi (1 Hisse 1000 TL.) .....
Adresi : .....
.....

FAZLA BİLGİ İÇİN MÜRACAAT : Kızılırmak Holding A.Ş. ÇORUM

ÖDEMELER (Türkiye'dekiler) İÇİN : Vakıflar Bankası Çorum Şûbesindeki 60-15001 numaralı döviz hesâbı 00-19 numaralı mevduat hesâbı

ALMANYA İÇİN MÜRACAAT : 5 Köln 60
Flora Str. 33-35

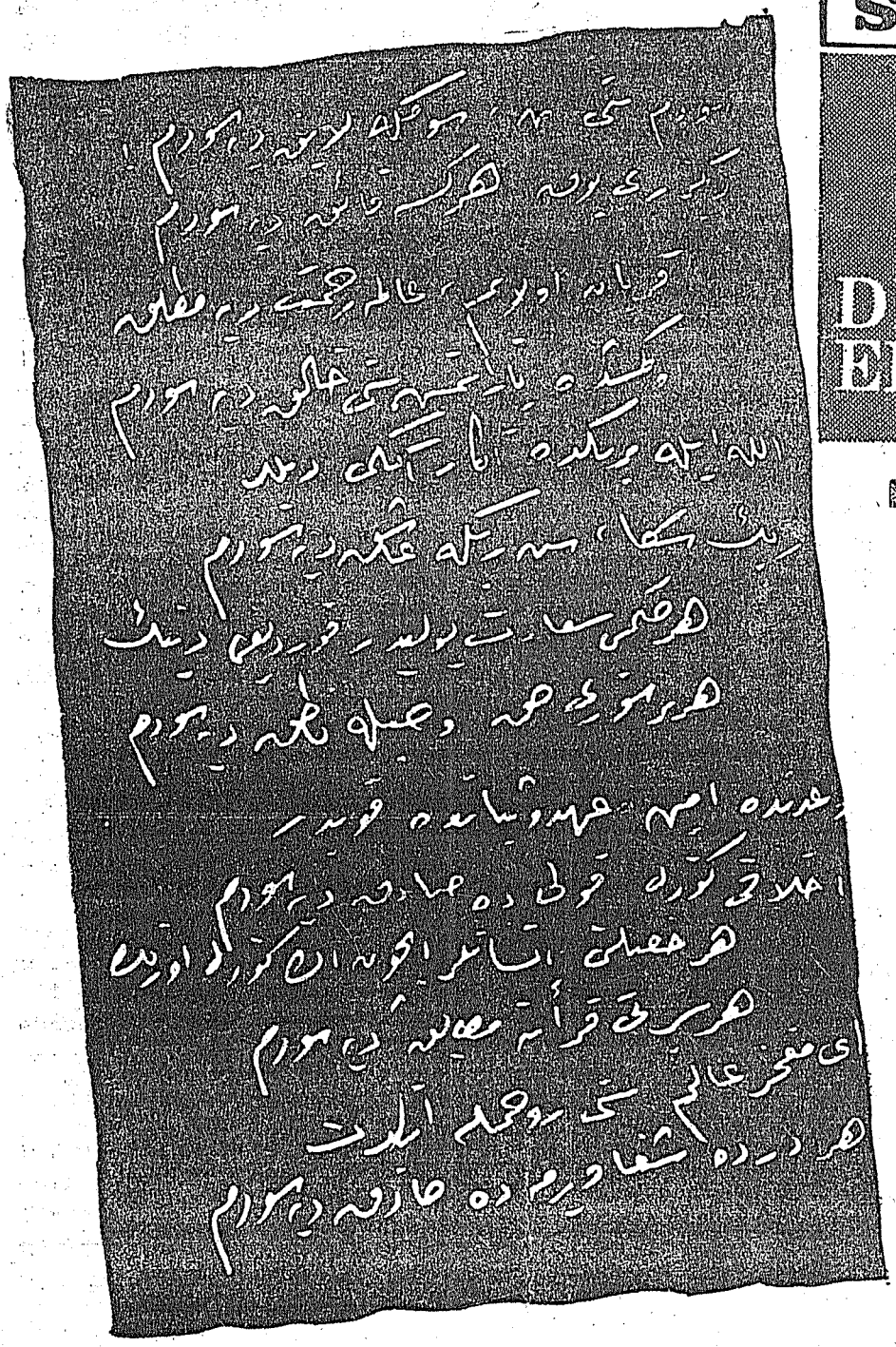

● Nâmık Necib Bey merhumun kendi el yazısı ile bir şiiri

Sebil

DİL ve EDEBİYAT

— ÖTELERİN ÖTESİ —

Hani yazın geldiğim ağaçların gölgesi
Yine aynı yerdeyim; hani kuşların sesi.
Ve bir his beni alıp götürdü bir meçhule
Uzak, uzak, çok uzak; ötelerin ötesi.

İsmail Bayram

GÂFİL

Bir müjde mi aldın ne kadar neş'eli zâtın?
Âzâdın için yoksa verilmiş mi beratın!

Yok zerre kadar nefsine tapmakta kusurun
Hüsrana gider, sahibi bir böyle sıfatın.

Kaydında değil âkıbetin sağar elinde!
Hiç kalbine endişesi gelmez sekeratın.

Mâ'ruf ile ünsiyyetiniz yok gece gündüz;
Münkerle fakat, başbaşa halin harekâtın.

Her gün daha bir yaprağı kopmakla nihâyet,
Bir gün gelecektir sonu takvim-i hayatın.

Rüstemleri, Anterleri yenmiş, yere sermiş;
Her kudreti âciz bırakan dest-i memâtın.

Lâkin yine sen bahr-i menâhide yüzersin,
Mümkün mü bu gafletle tecellisi necâtın?

Gülden bile hıfzeylediğin nazlı vücudun,
Bir gün olacak lokması elbet haşeratın.

Baştan başa defter doludur seyyielerle,
Lâkin hani hayrın, hani gâfil hâsenatın?!

NAMIK NECİB

TÜRKÇE'YE SÛİKASD İSLÂM'A SÛİKASDİN BİR CÜZ'ÜDÜR..

Kadir Mısıroğlu

Kanaatimizce İslâm'ı dâvâ etmekte oldukları halde fikir ve fiilleriyle tezad teşkil edecek bir sûrette asâletsiz, piç ve uydurma kelimeleri tervic ve istimal edenlerin bu hareketlerinin üç âmili mevcuttur. Bunları kısaca şerh ve izah etmek isteriz:

1 — Gaflet:

Türkiye'mizde muazzez İslâm dâvâsını tezadsız bir sûrette kavrayan ve inancını aynı tezadsızlıkla yaşıyan insanların sayısı dehsetli bir ürküntüye sebep olacak derecede azdır. Hattâ yazıp söyliyerek dâvâyı başkalarına anlatmaya çalışmakta bulunanların bile pek çoğu mes'eleleri bütün şümûlüyle kavramış değillerdir. Bu yüzdendir ki, ilk uydurulduğunda alay ettikleri kelimelerin pek çoğunu bir müddet duyduktan, kulakları onunla ünsiyyet peydahladıktan az sonra, kendileri de kullanmaya başlamakta bir iki yıl önceki alaylarını unutmaktadırlar. Gerçi lisanda «galat» denilen kelimeler vardır. Bunlar mânâ ve lâfız olarak bir nevi hilkat garibesi gibi sakat doğmuş kelimelerdir. Buna rağmen de kullanılırlar. Hattâ «Galat-ı meşhur, lügat-ı fasihten evlâdır.» yani meşhur olan bir galat, fasih bir kelimeden daha üstündür, denilir. Ancak galatlar bir kasd'ın eseri değildirler. Ma'şerî şuur onlara asıllarından farklı bir mânâ izâfe eylemiş bulunduğu için tercihan kullanırlar. Meselâ «mahrem» yerine «nâmahrem» denilmesi gibi.

Bir de şu husus dikkati çeker ki, galatât, yani yanlış olan kelimelerin sayıları pek çok değildir. Sistemli bir uydurmacılığın eseri olmadığı için mahdutturlar. Kullanıla kullanıla temellerindeki yanlışlıklar unutulup gitmiştir.

Uydurma kelimeler, harc-ı âlem hâle gelseler yani ekseriyet tarafından kullanılsalar da, galatat gibi mütâlea edilemezler. Zira bunların her biri İslâm'ın irfan mirasının âbidesinden koparılmış bir taşın yerine kasden oturtulmuşlardır. Yani her uydurma kelime İslâm'a indirilen darbelerin mecmuu içinde bir cüz olmak mevkiindedir.

Böyle olduğu halde kardeşlerimizden pek çoğu mes'ele üzerinde lâyıkı vechile durup düşünmemiş olmalarından dolayı lisan mevzuunda bir prensiple hareket edememekte, Nasreddin Hoca'nın meşhur fıkrasındaki gibi bir müddet önce üzerine işediği karpuz artıklarını «şuna değdi, buna değmedi» mantığı ile tekrar toplayıp yemeye başlamasına benzer. Bu gibiler ikaz kabûl etmekte lisanımızdaki tahribâtın İslâm'a yönelmiş sûikasdden bir parça olduğunu izah edilince, uydurma kelimeler üzerindeki alışkanlıklarını yenmeye çalışmaktadırlar.

2 — Aşağılık duygusu:

Bir kısım İslâmcı dâvâ adamları da lisanımızda İslâm irfânının malı olan kelimeleri boykot etmek fiilinde İslâm düşmanları ile sırf içinde bulundukları aşağılık duygusu sebebiyle beraber olmaktadırlar. Bunlar, birtakım nevzuhur kelimeleri kullanmakta ilerici (!) kimseleri bile geride bırakacak bir tehâlük göstermektedirler. Böylece kendilerini zamanın gerisinde kalmış gibi göstermekten kurtulmak (!) ve İslâm'la alâkası olmayan bir kısım çevrelerce kültürlü sayılmak gayesini gütmektedirler. Halbuki kendilerini takdir ve tahsin etmesi beklenen bu gibi çevrelerin, husûmetinin muhabbetlerinden daha hayırlı olduğunu ve kendilerini daha şerefli kıldığını düşünmeleri gerekmez mi? İnsanları dostları kadar düşmanları da ifâde edebilir ve yüceltebilirler. Biri doğrudan doğruya, diğeri tersinden.

İslâm'ın ne azametli bir nimet olduğunu, hakikate tabiî bir meclûbiyyet besleyen beşer ruhunu tatmin bakımından İslâm irfanı ile boy ölçüşebilecek hiç bir irfan bulunmadığını, en günahkâr bir mü'minin takdirinin bile, İslâm'dan uzak en vasıflı bir insanın takdirinden fersah fersah üstün, şerefli ve değerli bulunduğunu kavrasalar, hem aşağılık duygusundan kurtulur ve hem de bu yola gitmeye tenezzül etmezler. Tam inanan, tek kalsa bile, dünya ona vız gelir!.

İslâm'ı dâvâ etmekte oldukları halde fikir ve fiilleriyle tezad teşkil edecek bir sûrette piç ve uydurma kelimeleri tervic ve istimal edenlerin bu hareketlerinin üçüncü âmili olan «iyi niyet» üzerinde ise, gelecek hafta duracağız.

40 HADİS

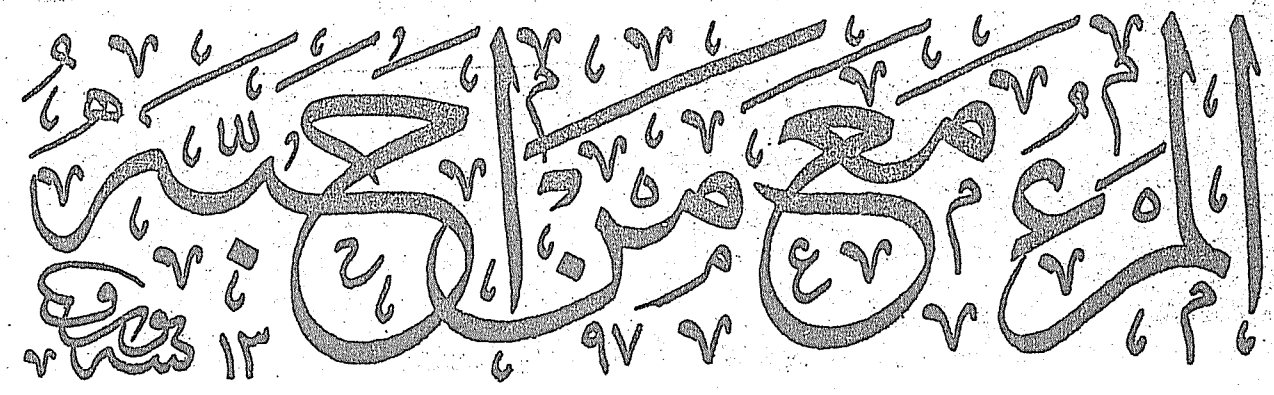

— 21 —

Hadîsi Şerif:

«EL MER'Ü MAA MEN EHABBEHÛ»

Meâl-i Âlisi:

(KİŞİ SEVDİĞİ İLE BERÂBERDİR)

Alfabe değişikliğinde dış Türklerin rolü

İslâm yazısına dair

— 12 —

CÜNEYD EMİROĞLU

HARFLERİMİZİN MÜDÂFAASI
(1926 Bakü Türkiyat Kongresinde Kazan Murahhası Alimcan Şeref Bey Tarafından Okunan Rapor)

— 9 —

Matbaa İçin Hangisi Daha Kolaydır?

Bu iki sistem harfi matbua tekniği bakımından mukayese edelim: Lâtin alfabesinde her bir harfin biri büyük, diğeri de küçük olmak üzere iki türlü şekli vardır. Gerçi lâtin harfleri matbaa tekniği ve yazı makinaları için tamamen bu tekniğe uygun bir şekle sokulmuştur. Fakat bu durum Batı Avrupa'da böyledir. Avrupa kavimlerinin alfabelerine göredir. İş bize gelince, Batı'nın hazır tekniğinden istifade etmeğe kalkışırsak, büyük bir sukût-i hayâle uğrayacağız. Zira, evvelâ bugün Avrupalıların kullandığı lâtin alfabeleri bizim zarûrî ihtiyaçlarımıza karşılayamıyor. Çünkü o alfabelerde bize lâzım olan harflerin yüzde otuzu eksiktir. Demek zarûrî seslerimizi ifâde etmek için bir çok yeni harfler yapmak veyahud da mevcutları değiştirmek yani lâtin alfabesini tâdil ve ıslâh etmek lâzım gelecektir.

Dökümhânelerde yeniden ikmâl edilmeden hiç bir harf takımı işimize yaramadığı gibi, şu veya bu yollarla da tâdil edilmeden hiç bir yazı makinasından istifade edemiyeceğiz. Sâniyen hatta Kazan, Orenburg, Taşkend, Semerkand, Ufa ve Asterhan gibi mühim merkezlerde de sizin, tarafınızdan tâdil edilmeyen lâtin harfleri bile bulunuyor. F. Ağazâde'nin hikâyesine göre, Azarbaycan'da lâtin harfleriyle alfabe kitabı basmaya teşebbüs edilirken bütün Azarbaycan memleketinde bunun için kâfi miktarda harf bulunamamıştır. Beş altı ay sonra, Azarbaycan Hükûmeti'nin siparişi üzerine Tiflis'de dökülmüş olan lâtin harfleri gelince de Bakû'da lâtin harflerini dizebilen mürettip bulunamamıştır. Nihâyet kırk kişilik bir mürettipler kursu açmaya ihtiyaç hâsıl olmuştur. (1)

Baku'da daha «Müsâvatçılar» zamanında lâtinciler vardı. Ve lâtin harfleriyle ilk alfabe neşrolunmuştu. Şimdiki mahallî hükûmet lâtincilere yalnız mânevî ve idârî cihetten değil, maddî cihetten de kâfi derecede yardım etmek iktidarındadır. Lâtin harflerini tatbik uğrunda böyle bir memlekette bunca müşkilâta uğranılmışken bu müşkilât başka Türk ülkelerinde elbette daha şiddetli bir sûrette hissedilecektir.

Matbaalarda Kazan Türkçesine tatbiken kullanılan ve ıslâh edilmeyen Arap harflerinin ondokuz tanesinden her birinin türlü şekli ve onüç tanesinin her birinin ikişer şekli vardır. Bugün Azarbaycan'ın lâtin harfli mürettiphânelerinde harfler için altmışaltı göz varsa bu miktar muhtelif alâmetler, rakamlar vesâire ile beraber yüz on gözü buluyor. Bugün Kazan'da kullanılan yeni imlâya göre ise şimdilik harflerin dörder şekli muhafaza edildiği halde, mürettiphâne kasaları yüz elli gözlüdürler. Demek Arap harflerinin eski şekilleri kullanıldığı zaman mürettiphânelerdeki alâmetler, Azarbaycan'ın lâtin harfli mürettiphânelerindeki alâmetlerden yüz otuzbeş kadar fazladır.

(Burada rapor sahibi Kazan'da Arap harfleri için ne gibi teknik bir tadilât yapıldığını söyledikten sonra şöyle devam etmektedir:)

Böylelikle İslâm harflerinin daha esaslıca ıslâh olunmayıp da son zamanlarda Kazan'da kullanılan değiştirilmiş şekillerini bile alırsak, bunların lâtin harflerine nisbetle matbaa için güçlüğü yalnız birkaç kasa gözünün fazla olmasından ibârettir. Başka cihetten ehemmiyetli bir fark yoktur.

---

1 — Feryad Ağazâde — Azarbaycan'da Yeni Alfabenin zuhurunun tarihi Baku, sh. 313

(Devamı Var)

BAŞYAZI

(Baştarafı 3. Sayfada)

Özal'ın İçişleri Bakanlığı zamanında kitle çatışmaları gerçekten de önlenmiştir, ama gecenin karanlığıda kimin yaptığı meçhul ateşleme ve patlamaların arkası kesilememiştir ve bunu plânlayıp, finanse edenler mutlaka *super-güçler* denilen beynelmilel dalavere kumpanyalarıydı. Bu kumpanyaların tahriklerine, taktiklerine kapılmış uşaklar, piyonlar ve figüranlar belki şimdi yine aynı merkezler tarafından gemlenecek, geçici bir süre sükûnet avdet ettirilecektir.

Bu noktada unutulmaması gereken bir diğer husus, yazımızın başında da ifadeye çalıştığımız, gibi Süleyman beyin bu neticenin elde edilmesinde oynadığı roldür ve oynatanlar da onu şimdi kitleler karşısında bir «*mazlum*» rolünde yeni oyunlara hazırlamaktadırlar. Yani, ipleri ellerinde tutanlar, kendi piyonlarını oynatırlarken, alternatifi de yine kendileri hazırlıyorlar. Nitekim, Bülent Ecevit «*bize karşı yapılacak tenkidlere haksız da olsa katlanırız ama, cumhurbaşkanının tartışmaların hedefi haline getirilmeyeceğini ümid ederim*» diye bir «dikkat» işaretinden sonra Süleyman Bey Cumhurbaşkanının o *eksantrikli* beyanatını sert bir şekilde cevaplandırmış bulunmaktadır. Burada senaryonun hangi bölümü oynanıyor bilmeyiz ve lâkin şunu biliyoruz ki, Süleyman Bey «*12 Mart*» taki düşürülüşünde olduğu gibi bu düşürülüşünde de suçlu olmaktan çıkarılıp kurtarılmış, «*masum*» rolüne getirilmiştir. Suçlu ise, Türkiye'yi yıllardır kana bulayan sanki İslâmcı hareket imiş gibi, Millî Selâmet Hareketidir! İşte bunun için diyoruz ki, bu çok yönlü oyunu bütün buudlarıyla değerlendirmekte ve Süleyman Beyin bir zamanlar «*bazı devlet sırları var ki, onları hiç bir zaman açıklamıyacağım ve mezara beraberimde götüreceğim*» şeklindeki beyanlarının bugün için de geçer akçe olduğunu bilmekte fayda vardır.

İtiraf edelim ki, bu oyunu İslâm dışı güçler bizden daha iyi oynuyorlar. Çünkü sistem ve hemen bütün imkânlar onların ellerinde... Ama bizim de ancak böyle büyük dalaverelerle sökülüp atılacak kadar güçlü olduğumuz ortaya çıkmıştır. Bugüne kadar Millî Selâmet hareketinin yapmadıkları veya yapamadıklarından dolayı onu muâheze edenler belki bugünden sonra olsun, yaptıklarının derin mânasını daha iyi kavramak imkânına kavuşmuş olabileceklerdir. Yeter ki, gazeteci başbakanın amme efkarını, halk kitlelerini yönlendirmekte hangi silâhların nasıl kullanılması gerektiğini iyi bilmesi ve bu bilgi üzerine yaptığı manevralar karşısında *halk* olarak değil, belli bir inancın temel ölçülerine sahip bir *millet* olarak kenetlenmiş vaziyette durmak şartiyle bu oyunun bozulabileceği idrâk olunsun!...

Esasen böyle bir dikkat, her şeydeki basit ve iğrenç manevraları, taktikleri, gizli hesapları ortaya çıkaracaktır.

Sanki, memleketi batırmak için dahi Bakan veya Hükûmet olunabilyormuş gibi çiğ ve bayağı lafları ederek işbaşına gelen ve onları işbaşına getiren insanların, hakkı gören göz sahiplerinin bir fiskesine dahi dayanacak mecâlinin olmayacağı açıktır. Biz yeter ki o cidâle hazır olsak!...

حقایق البیان فی حق جنتمکان سلطان عبدالعزیز خان

Hakaayık-ül Beyan Fî Hakk-ı Cennetmekân Sultan Abdülaziz Han

Sâdeleştiren ve tahşiye eden: YAŞAR KOÇAK

24

Ü — Mithat Paşa, Yıldız Mahkemesinde hakkındaki cinayet itbamı ile adeta iftihar etmiştir : «— İptida Cenab-ı Hakka Hamd-ü şükr ederim ki, böyle muhakemeye davet olunmaklığım ahlâk ve fezâil-i insaniyeyi lekedâr ederek sirkat ve irtikab-ı rüşvet ve ifsad-ı memleket misillü bir töhmete mebni olmayıp sahih olsa bile gayreti milliyet ve hamiyyet-i vataniyemden münbâis olmak iktiza eder bir madde içindir!»

Mahlûl ve müdafaasız bir padişahın câniyane bir suretle katlinin «hamiyet-i vataniyye ve gayret-i milliye» ile ne alâkası olduğunu izah edebilmek için her halde Mithat Paşa kadar madrabaz olmak gerektir.

7 — 1881 de Yıldız Sarayında kurulan ve Gazi Osman Paşa, Ahmed Cevdet Paşa, Müşir Ethem Paşa, gibi mümtaz ve istikamet sahibi şahsiyetler tarafından teşkil edilen mahkeme de Sultan Aziz merhumun intihar etmeyip katledildiği kanaatine varmış ve failleri hakkında gerekli cezalar tayin edilmiş olduğu halde tarihimizde aşırı merhametiyle ün yapmış olan Sultan Hamid merhum tarafından bu cezalar hafifletilmiştir.

Esas mevzuumuz dışında bir istitrat kabilinden temas ettiğimiz bu mes'elenin bütün delillerini sayıp dökmeye burada imkân yoktur. Buna rağmen yukarıya çıkarılan maddelerin red ve cerhi imkânsız neticesine göre, Türk Tarihinin en büyük simalarından biri olan Sultan Aziz merhum birkaç muhteris paşanın âdi bir komplosuna kurban giderek caniyâne bir surette katledilmiştir.

Sultan Aziz merhumun feci bir sûrette şehadetinden tam oniki gün sonra «Çerkez Hasan» denilen ve Sultan Aziz'in kayınbiraderi olan bir subay tarafından Soğan Ağa'daki, Mithad Paşa Konağında toplantı halinde bulunan vekiller heyeti basılmış ilk hamlede Avni Paşa katledilerek Sultan Aziz'in intikamı alınmıştır. Avni paşa ile birlikte Reşit Paşa ve bir yaveri de öldüren Çerkez Hasan, ertesi günü Beyazıtta asılmıştır.

— SON —

Sebil'in 4.Cild ve CİLD KAPAĞI çıktı

İSTEME ADRESİ :

1) SEBİL Yayınevi

2) Deryâ Dağıtım

P.K. : 808 Sirkeci - İST.
Bâbıâli Caddesi Nu: 52/1
Cağaloğlu - İST.

HİSAR mensucat
Döşemelik ve Perdelik kadife
sanayi ve ticaret a.ş.
Toptan perakende
İ.M.Ç. 5 Blok Nu: 5302
Unkapanı İSTANBUL
Tel 26 75 89 . 22 12 32

Ak Yıldız MENSUCAT
KİLİM ve BATTANİYELERİ
AHMET AKYILDIZ
MAĞAZA : Çakmakçılar, Tarakçılar Cad.
Ticaret Han No. 7 İSTANBUL
: 26 55 28

millî sanâyide
UĞURGÜL

sanayide uğurgül lider

FABRİKALAR

1 — Validesuyu Cad. No. 1/1
KÜÇÜKKÖY — İSTANBUL
Tel. : 23 31 16 — 23 30 11

2 — Cennet Mah. Hürriyet Cad.
No. 27/A KÜÇÜKÇEKMECE — İSTANBUL
Tel. : 73 08 31

MERKEZ

Muradiye Cad. No. 49/1
Saf Han SİRKECİ — İSTANBUL
Tel. : 26 71 50 — 26 71 51
Telex : SARP 22901

İST. TEŞHİR ve BAKIM SERVİSİ

İ.M.Ç. A Blok No. 2539
Tel. : 26 26 58 UNKAPANI

ANKARA SATIŞ BÜROSU
Anafartalar Cad. Adliye Karşısı
Sakarya Apt. Kat: 3 No. 50
Tel. : 10 77 38 ANKARA

İZMİR SATIŞ BÜROSU
Fevzipaşa Bulvarı Çankaya Cad.
Yılmaz Han Kat : 5
Tel. : 13 74 30 İZMİR

ADANA SATIŞ BÜROSU
Ziyapaşa Bulvarı No: 65 Taştepe
Ap. Asma Kat Tel : 22 225 ADANA

Hükûmet olmak mı

ADESE
MEHMED SAFFET

korkulu rüyâ görmek mi?

Yeni hükûmet Ecevit'in reisliğinde kuruldu. Kaç gün için ve ne işe yarar, bunu Allah bilir!

«Umudumuz Ecevit» diyenler öyle sanıyorlar ki; sayın Ecevit'in elinde sihirli bir değnek var, dokunduğu yeri güllük gülistanlık edecek!. Gene **«Umudumuz Ecevitsizlik»** diyenler de öyle sanıyorlar ki; Bülent Beyefendi'nin elinde sihirli bir değnek vardır, bu değnek ile herşey yakılıp yıkılır ve kül olur gider!

Biz, iki tarafa da hak veremiyoruz. Bülent Beyefendi'nin elinde sihirli değnek yoktur. Bunun için de, Bülent Bey'in hükûmetin başına geçişinde bir hayır var. Çünkü herkes böylece anlıyacaktır ki, Bülent Beyefendi'nin elinde sihirli bir değnek yokmuş!.. Süleyman ve Bülent birâderler münâvebe ile icrâ-yı hükûmet edip, gidiyorlar, işte o kadar... İki birâder baş rollerde kalarak, Türkiye çapında işleri yürütüyorlar vesselâm... İplerin ucu mes'elesi ise, ayrı bir fasıl...

Ama ya zavallı yüzbinler?. Onlar ise perde arkasını göremiyen gözlere, ha babam bağırıp dursunlar! **«Umudumuz bilmem kim»** diye...

Koskoca târih, hep böyle bağıranlarla dolu değil mi!

Lâkin Bülent Beyin de hakkını yemiyelim: Şefokrasinin yetiştirdiği bir bülent kişi, ve şefokrasinin bağlısı ve halefden bir zât olarak, ilk defa resmen ve alenen Atatürk devrimlerini **«Gardrop devrimleri»** olarak künyeleştiren bir ulu kişi, bu Bülent Bey'dir.. Sonra ikinci reisicumhuru, partisinin şeflik makamından bir güzel devriveren de... Ve bir de, **«Tarihî yanılgı»** bestesi vardır. Bülent Beyefendinin. Lâkin cicim ayları geçince, bu beste mâtem müziğine inkılâb edivermiştir.

Hulâsa herşeyde, bir hayır cihetide vardır. İşte Bülent Beyefendinin icrâyı hükûmet etmesinin en büyük hayır cihetî zât-ı âlileri elinde sihirli bir değnek bulunmadığının anlaşılması olacakdır. Belki elinde, olsa olsa, «sağız, milliyetçiyiz, müslümanız!» deyip de basit hesaplar peşinde koşanların, aklını başına getirmeye yetecek bir kızılcık sopası vardır!.. Bülent Beyefendi, Fezyioğlu Beyi de vekîl vüzerâ arasına aldığına göre Abdülhamid Hân'a kadar varan daha ne salvolar da duyacağız demekdir! Bu Feyzioğlu Bey, pek sesli ve çok nefesli bir **«devrim mü'mini»** dir. Başvekilin **«gardrop devrimleri»** dediği şeylere pek candan îmân getirmişdir... Bunca derin ayrılıklara rağmen Bülent Beyefendi ile işte âhenk belirtecektir..

Sonra Haziran seçimleri sırasında radyodan yaptığı konuşmalarda, **«CHP'yi komünizme ve aşırı sola kucak açmakla»** suçlayışları ne olacaktır? Hele Fâruk Sükan Bey'de hey'et-i vekîleye iltihak eylediğine göre, mâzinin «zehir hafiyesi» olarak, Bülent Bey'in yanına ne de yakışır!.

Bakınız Süleyman Beyefendiden hiç bahis açmadık. Zât-ı devletleri vecîzevârî konuşmalarıyla oldukça meşhurdur. Akıldan çıkması zor kelâmları vardır. Süleyman Beyefendi'ye göre ülke, 1978 yılına hükûmet arayan bir ülke olarak giriyormuş. Maamafih arayan bulur. Ama inşallah ülke derdlerinin devasını da bulur.

Gerçi Başvekâletden ayrılmak Süleyman Beye biraz acı gelebilir. Ama Bülent Bey Allah'ın kulu değil mi? Zavallı 29,5 gün oturmuşdu orada. Gene Süleyman Bey, tam 150 gün kaldı. Bakalım Bülent Bey bu sefer kaç gün kalacak? Bu sefer ki, inşallah **«hükûmet-i Çankayavî»** olmaz!. Şu demokrasi çıkalı, hükûmetçilik oyunu pek gevşedi doğrusu. 1971 den 1978'e kadar tam 11 hükûmet iş başı yapıp, sonra da tası tarağı toplamış. Böylece birinin yapacağını öteki boza boza, ortaya birşey çıkmıyor. Hani tekrarından edeb ederiz, sormuşlar şeye, o da demiş ki, **«biri yapıyor öteki bozuyor, onun için olmuyor..»** Demokrasi çıkalı beri, ülkenin işleri de o hesâb!.

Yedi senede 11 hükûmet. Demek ki her hükûmet, vasatî 7,5 ay iş başı yapmış!. Bunun bir ayı tebrikleri kabûl, el oğuşturanlara tebessümler dağıtmak, me'mur ve me'mureleri tanıyıp keşfetmekle geçmiş olursa, geriye kalır 6,5 ayı... Bu 6,5 aydan da seyyahatlar, eş dost ziyaretlerini, düğün dernek fasıllarını, seçim zamanı gulgulelerini, bayram seyran cümbüşlerini, 10 kasım gibilerden eş dost cenâze merâsimlerini de çıkdınız mı, eh, her hükûmete birkaç haftalık çalışma zamanı kalıyor demekdir ki, bu çalışmalarla da «muâsır medeniyet seviyesine» nasıl tırmanılır, bunu siz hesâb ediniz!.

Buna derler demokratik kalkınma!

Beş-on meb'usun arada fink atmasıyla, hükûmet Süleyman Beyden Bülend Beye ondan ötekine geçecek... Şimdi Bülent Bey'in yüreği ne de gümbür gümbür atar değil mi?. Öyle ya, tam koltuğa ısınıp, tebrikleri kabûl edip, ahbâb-u yarânın etrafda pervâne olduğu bir devr-i ikbâlde bir de bakmışsınız 5—10 baş meb'us efendi milyonların kokusunu almış ve o taraftan bu tarafa hooop deyip atlayıvermiş!.. Ölür müsün öldürür müsün?. Ülser olsun da mide buna dayansın bakalım!..

Demokrasi beyim, locasal demokrasi.. İyidir!

Alpaslan Bey'den de bahsetmek nasıl olur?. Solcu Yankı dergisi Alpaslan Bey'i yılın adamı seçmiş. Allah Allah, bayram değil seyran değilken bu enişte—baldız yakınlaşmasına ne demeli.

Alpaslan Bey, Vazife Bülent Bey'e verilince, memleket için hayırlı olmasını temenni edip, **«Demokrasilerin faziletî buradadır»** buyuruyor. İslâm ahlâk ve faziletinden başka, demek ki demokrasilerin de faziletî varmış!. 27 Mayıs da bir başka fazilet hareketiydi!.. Desenize nereye el atsanız fazilet...

Hulâsâ, olan şimdilik Süleyman Beye olmuş görünüyor. Ama o her zaman olduğu gibi gene yiğitliğe leke sürmüyor. Bakın hele: «Hükûmet olursunuz, fakat geldiğiniz gibi gidebilmek, başınız dik, alnınız açık gidebilmek, Cenâb-ı Allah'ın bize lütfudur.»

Hadi öyle olsun! İnşallah 12 martlı asker postalı bir daha sokağa çıkmaz. Ve sokakların yürümekle ne olacağı iyi kestirilir!.

Hâ az daha unutuyordum: Fahri Sâbit Beyefendi'den de bahsetmeden mevzuumuzu bitirmiyelim. İtimad reyi alamıyacağı evvelden apaçık ortada olan Ecevit'in hey'et-i vekilesini, Fahri Sabit Beyefendi hemencecik tasdîk edivermişdi. Sonra ne oldu? 29,5 gün hükûmet eden bu hey'et, hükûmet-i çankayavî adıyla ma'ruf olup çıkmadı mı?.. Çankaya hükûmeti 29,5 gün sonra yıkılınca da, Süleyman Bey o meşhur kelâmlarından birini savuruyordu. **«Çankaya'dan gelip Çankaya'ya gittiler!»** Doğruydu Bülent Bey elbette ki haydan gelip huya gidecek değildi ya!. Elbette Çankaya'dan gelip Çankaya'ya gidecekti.

Çankaya ve bilhassa Fahri Sabit Bey, öyle her kabineye tasdik mührü basmadan, acaba bu zevât-ı kiramın sağlam 226 sı var mı diye şöyle bir—iki dakikacık fikreylerse, sanırız isâbetli olur...

Sonra ehl-i kalem de: **«Çankaya, önüne her sürülen kâğıdı, imzalamak durumunda olan bir noterlik değildir»** deyû imâl-i fikr ederse haksız sayılır mı?..

Bülent Bey gene Çankaya'dan gelecek. 54 senedir gelenler gibi.. Pek birşey değişmiyecekdir. Bugün sâdece, **«demokrasi icâbı»** denecek...

Sebil

herşey hak için
Haftalık tarafsız siyâsî edebî tarihî gazete
Yıl: 3 Sayı: 107 /Fiyatı BEŞ LİRA
Sâhib ve Başyazarı: KADİR MISIROĞLU
Yazı İşleri Mes'ul Md: ORHAN TÖZ
İDAREHÂNE Vilâyet Hanı Kat: 3
Nu. 204 207 — İstanbul Tel: 26 38 96
ABONE Yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL.
Posta Çeki Numarası: 97446
Dizgi: Sebil Mat Baskı: Fazilet Mat.
Umûmî Tevziat: UKAZ

سبيل
الكتل في سبيل الحق
جريدة أسبوعية، سياسية مستقلة، تاريخية أدبية
ص.ب: ٨٠٨ استانبول - تركيه

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
Political and Literary Weekly
An independent Muslim Historical,
Representative of Germany
Seyfi ŞENOĞLU
Liebig weg 5
6236 ESCHBORN/Ts.
Tel: 06196/45447
P.O. BOX 808 İstanbul TURKEY